T. EGYM. MEGYEI ÉS VÁROSI NÉPKÖNYVTÁR
KAPOSVÁR
284

BUDAPEST, 1942. MÁRCIUS 25. — II. ÉVFOLYAM 13. SZÁM.

MAGYAR FUTÁR

RAJNISS FERENC LAPJA

ÁRA: 20 fillér

JAPÁNOK A DZSUNGELHARCBAN

Honvédelet

A kievi opera

A kievi opera csupán annak köszönheti épségét, hogy távol áll a főútvonaltól, a belvárostól, ahol a kommunisták esztelen robbantásai földdel tettek egyenlővé hosszú utcasorokat és épületeket és olyan értékeket semmisítettek meg, amelyek pótlása szinte lehetetlennek látszik...

Az opera elkerülte a szovjetzsidók figyelmét, áll és naponta megtartja előadásait. Tagjai lelkesen és önfeláldozóan végzik kultúrmunkájukat...

MAGYAR HONVÉD A KIEVI OPERA ELŐTT

A nyelvet nem érti a magyar s a betűt is most tanulgatja, de Csajkovszki muzsikáját érdemes meghallgatni. A honvéd meghallgatja az előadást.

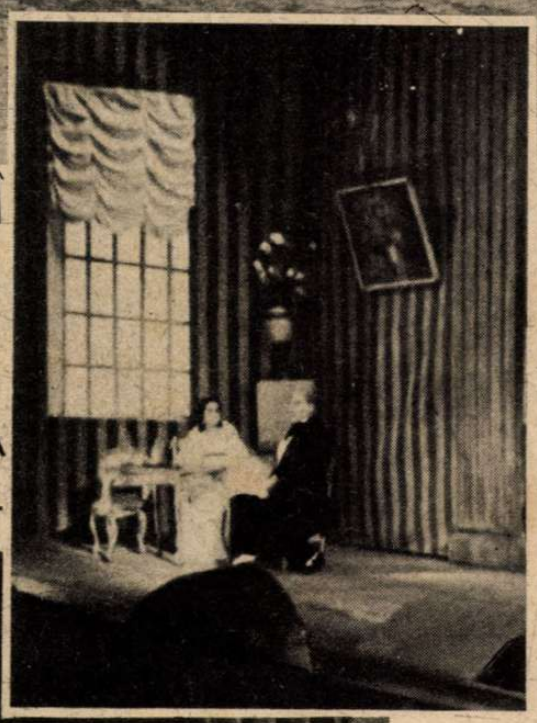

AZ UKRÁN VIOLETTA ÉS ALFREDO NAGY JELENETE A TRAVIATÁBAN.

SAISON 1941 – 1942.

KIEW OPERNHAUS

PROGRAMM

TRAVIATA

Oper in 4 Akten. Musik von Verdi.

MITWIRKENDE:

Violetta . . . Bespalowa, Wolkowa, Schwedowa.
Alfred . . . Kudritzky, Uljanitzky.
Germon . . . Martinenko, Pekarsky, Palij.
Gaston . . . Gontscharow, Panaew.
Flora . . . Wenediktowa, Kulinska.
Anina . . . Iwaschtschenko.
Baron . . . Beloserow, Pitaewsky.
Marquis . . . Groschew, Karjakin.
Doctor . . . Karjakin, Groschew.
Joseph . . . Gontscharow, Panaew.
Briefträger . . . Karjakin, Demidowitsch.

Kapellmeister: Radsijewsky.
Regisseur: Subow.
Maler: Kurotschka-Armaschewsky.
Balletmeister: Wassjutinsky.

СЕЗОН 1941 – 1942 Р.

КИЇВСЬКА ОПЕРА

ПРОГРАМА

ТРАВІАТ

Опера на 4 дії. Музика Верді.

ДІЮЧІ ОСОБИ:

Віолетта . . . Безпалова, Воджова, Шведова.
Альфред . . . Кудрицький, Ульяніцький.
Жермон . . . Мартиненко, Пекарський, Палій.
Гастон . . . Гончаров, Панаєв.
Флора . . . Венедиктова, Куліньска.
Аніна . . . Іващенко.
Барон . . . Белозеров, Пітаєвський.
Маркіз . . . Грошев, Карякін.
Доктор . . . Карякін, Грошев.
Іосіф . . . Гончаров, Панаєв.
Листоноша . . . Карякін, Демидович.

Диригент Радзієвський.
Режисер Зубов.
Художник Куротка Армашевський.
Балетмейстер Васютинський.

VAN BRYN asszony, a kievi opera vezetőtitkára tüzet ad a karmesternek.

RADSIJEWSKY, az opera karmestere.

KILENCFOKOS „MELEGBEN" JÁTSSZÁK VÉGIG AZ ELŐADÁST AZ UKRÁN MŰVÉSZEK — csak a taps melegíti őket. A zsúfolt nézőtéren katonák és civilek hódolnak a művészetnek.

Ukrajnában

ORVLÖVÉSZEK

Kitűnő felszereléssel, de minden lelki felkészültség nélkül szórják le a szovjetgépek az ejtőernyős orvlövészeket; kioktatják őket az orvgyilkosság és pusztítás minden fortélyára, csak arra nem, hogy a kitűnő fegyverhez meggyőződés és hit is kell.

A honvédek nehézség nélkül, szinte játszva teszik ártalmatlanná minden „különítményt"...

← ÁRTALMATLANNÁ TETT SZOVJET ORVLÖVÉSZEK egykedvűen állnak fegyvereikkel a fényképezőgép előtt.

A SZOVJET ORVLÖVÉSZEK FELSZERELÉSE: géppisztolyok, golyószóró és kézigránát. A pisztolyok legnagyobbrésze furcsa módon levágott, nagyobb kézifegyverekből készült.

A TÁBORI POSTA ELOSZTÓJÁBAN VIDÁMAN FOLYIK A MUNKA.

VASTAG HÓTAKARÓ ALATT VÁRNAK JAVÍTÁSRA A SÉRÜLT GÉPKOCSIK, VALAHOL SZOVJETFÖLDÖN.

↑ EGYETLEN ÉJSZAKÁN majdnem teljesen betemette a a hó a löveget.

← A DNYEPEREN MÁR MEGTÖRT A JÉG, a honvédek megvillanó szemmel figyelik a zajlást: elunták már a várakozást...

Újzéland

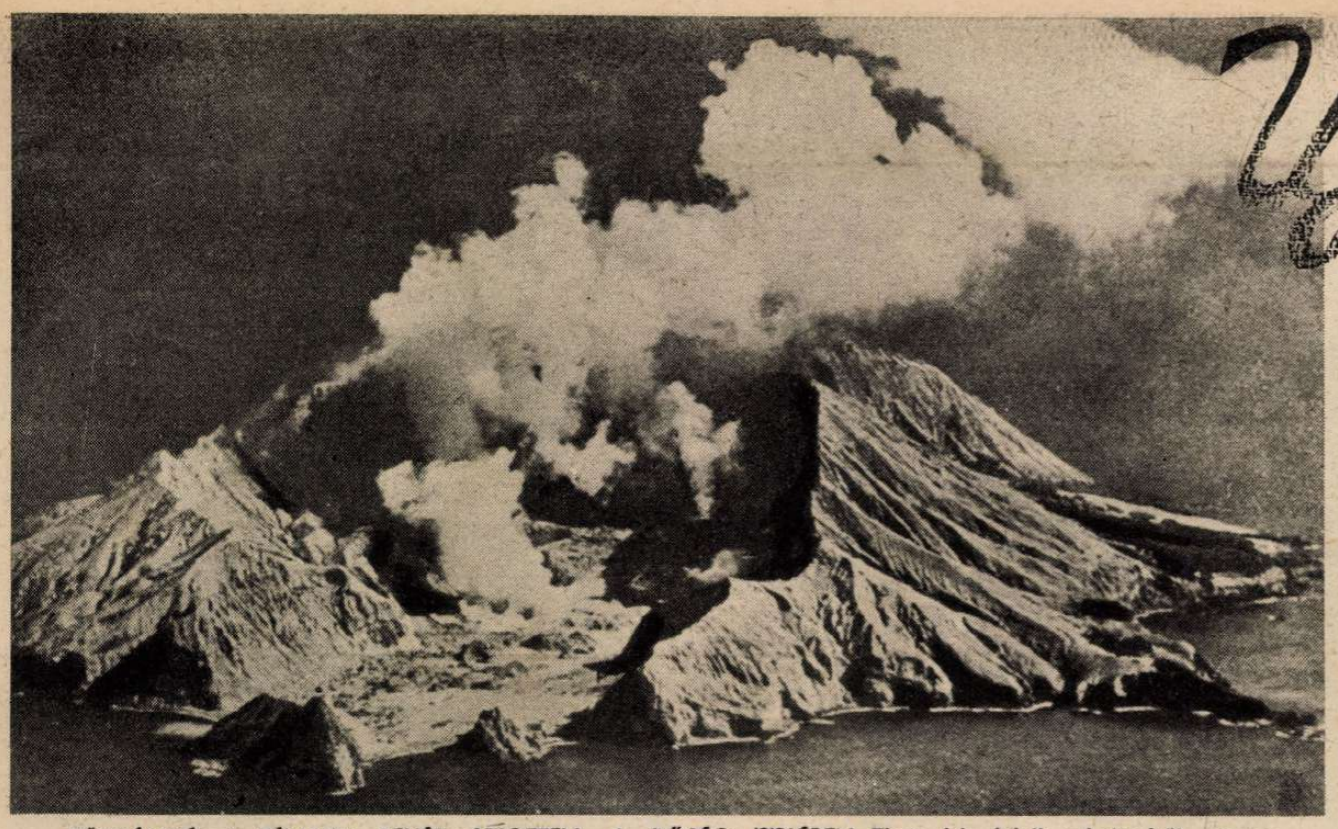

TŰZHÁNYÓ A ZÉLANDI FEHÉR SZIGETEN, A BŐSÉG ÖBLÉBEN. Tiszta kén folyik a kráterből a tenger vizébe és nagy területen sárgára festi az óceánt. A Bőség öble felől japán támadást várnak...

TEMPLOMI HARANG AZ ÚJZÉLANDI MAORIK FÖLDJÉN.
A maori törzs rendkívül intelligens, emberséges, szép fajta volt. Először kirabolták, azután kiirtották őket. Ma már csak 75.000 maori él a szigeten...

MAORI FÉRFIAK HADITÁNCA.
Remek szál, izmos emberek, de a lándzsa nem védte meg őket az európai tűzfegyverektől

FIATAL MAORI ANYA.
Ruhája ízléses, pompás színű, házi szőttesből készült, s tollakkal díszített.

AUCKLAND A VESZÉLYEZTETETT VÁROS.
A Waitemata öböl megerősítésén lázasan dolgoznak az angolok s a hírek szerint amerikai erők is partraszállottak Auckland kikötőjében...

Veszedelemben!

Az angol katonai szakértők sűrűn hangoztatják azt a feltevést, hogy a japán hadvezetőség, a bekerítő mozdulatok mestere, először Ujzéland elfoglalására rendeli a hajóhadat s csak azután támad Ausztráliára... Ha ezt a merész és nagyszabású vállalkozást a japánok végrehajtanák, az Amerikai Egyesült Államok tengeri összekötő vonalait rombolnák szét s ezért hisznek az angolok egy ilyen átkarolás valószínűségében. **Anglia véglegesen elvesztette Ausztráliát és Ujzélandot! Mac Arthur** tábornok, a Fülöp-szigetekről regényesen elmenekült hadseregfőparancsnok az úr az ötödik földrészen, amely védelmét és megváltását bármi áron, — egyedül Amerikától várja. Ujzéland **„angolabb"** volt mindig, mint Ausztrália, jobban ragaszkodott a formákhoz s tiszteletben tartotta az anyaország tradicióit, csak éppen a bevándorlás ellen tiltakozott, hogy magas életszintjét változatlanul megtarthassa. **Most azután kevés a katona, kevés az ember s üres az óriás tér, amely hivogatja gazdagságával Japán sűrű népességét... Keserves lesz az ára Ujzélandban — az előkelő elzárkózásnak...**

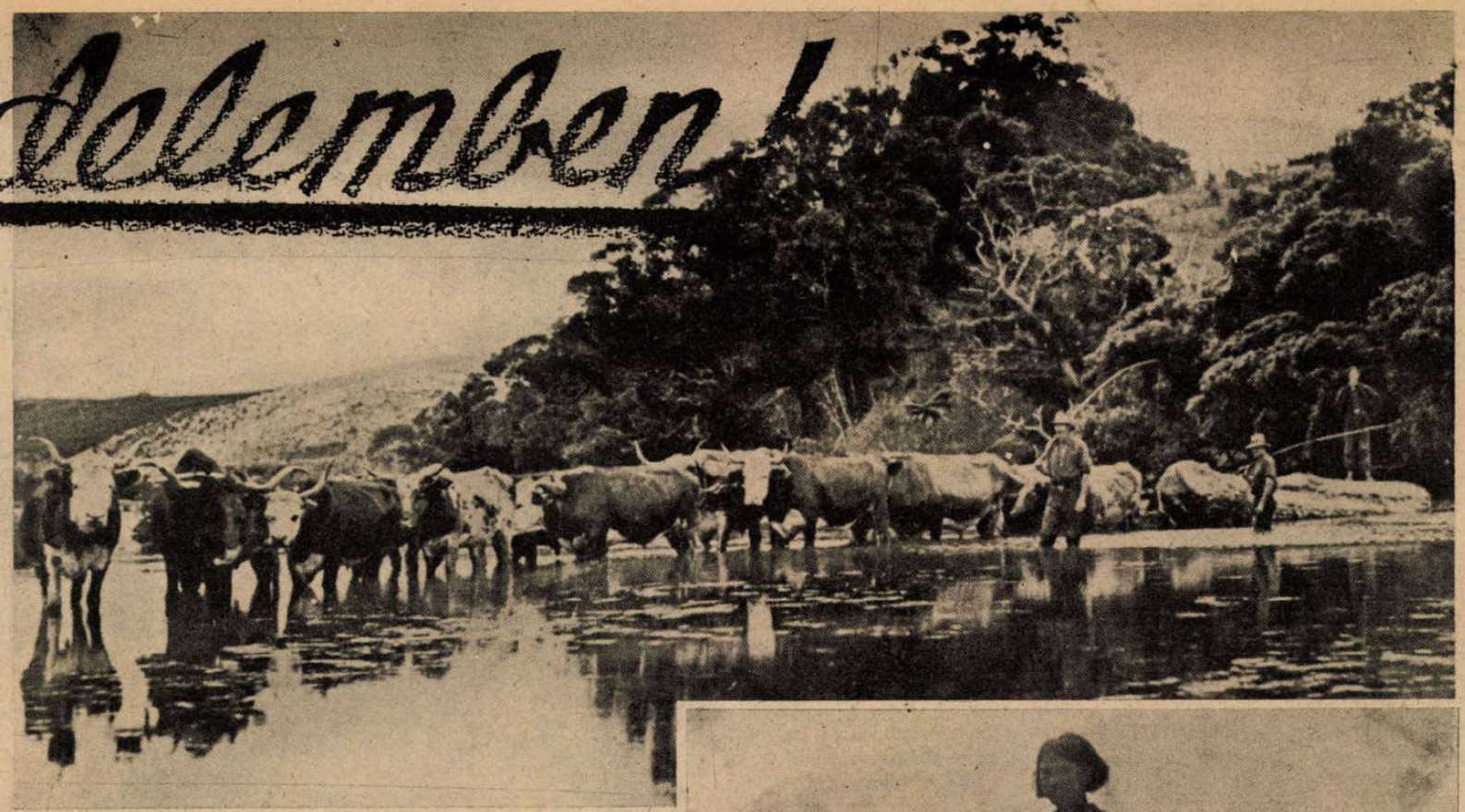

UJZÉLANDBAN NEM FÉNYŰZÉS A 14 ÖKRÖS FOGAT. Egy hatalmas fehérfenyő-törzset húznak a szép állatok, amelyből dobozokat készítenek a rengeteg vajnak és sajtnak. Az erdőket még nem védi törvény. Vígan folyik a rablógazdálkodás...

KÖNNYŰ AZ ASSZONYOK DOLGA. Ujzélandban mindenfelé hőforrások törnek fel a földből. A tengerit és a burgonyát zacskóban főzik puhára s a fazekakban és lábasokban elhelyezett étel is gyorsan megfő a szabadban. A ruhamosás valóságos élvezet ilyen helyen...

UJZÉLANDI ARANYMOSÓ. Valamikor mesés foglalkozás volt, ma már csak a múlt álmaiból élő, makacs emberek túrják az iszapot, halálukig szegényen...

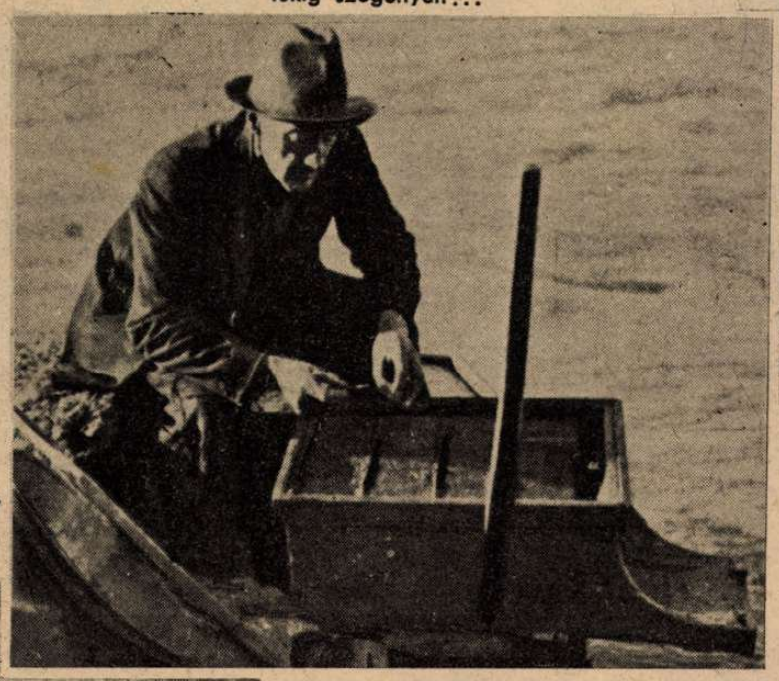

DUNEDIN, A DÉLI NAGYVÁROS. Az ut at néha órákra elzárja a lóhátról irányított juhnyájak sokasága...

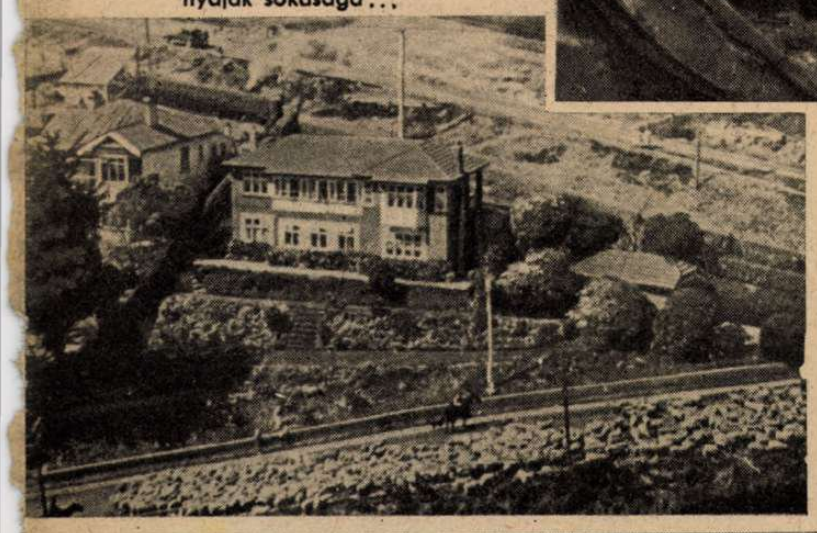

A LYTTELTONI KIKÖTŐ a déli sziget legfontosabb — és legérzékenyebb pontja háború esetén. Innen szállítják a nagy gőzösök a gyapjút, a fagyasztott húst és a bőröket a világ minden tája felé

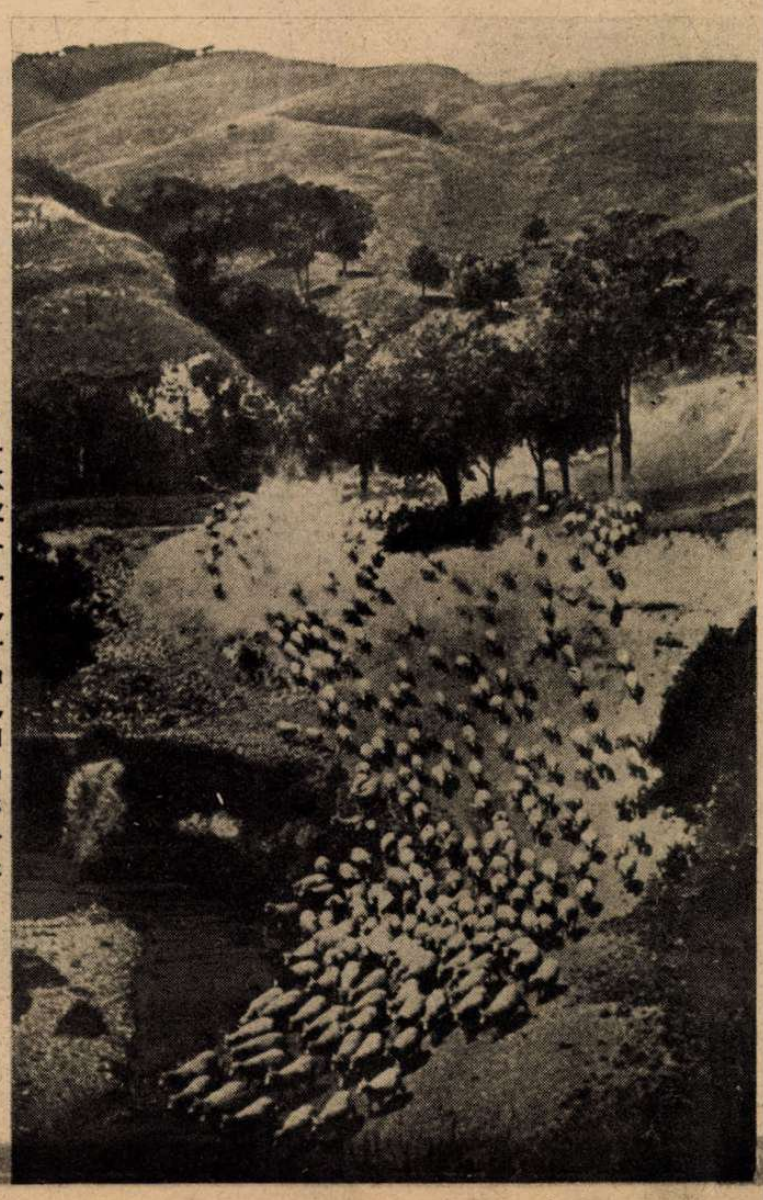

HATALMAS JUHNYÁJAK ÖNTIK AZ ARANYAT AZ UJZÉLANDI FARMEREKNEK. Ha lesik a gyapjú ára, százezrével a tengerbe fullasztják a szegény állatokat, hogy a kínálatnál nagyobb legyen újra a kereslet. Ez a legembertelenebb formája az árvédelemnek...

Kormánybemutatkozás a t. Házban

A Kállay-kormány bemutatkozása után az új miniszterelnök programjáról két napos vita volt a képviselőházban.

KÁLLAY MIKLÓS: „Vállalkozásomban, amelyhez támogatást kérek, útmutató a nemzet hűsége, útravalóul pedig a háborúnak minden baját, minden küzdő katonánk szeretetét, minden küszködő munkásunk verejtékét és az egész magyar szegénységet viszem magammal tarsolyomban..."

VITÉZ LUKÁCS BÉLA: „A harcból visszatért hős katonák megérdemlik, hogy birtokot kapjanak. A zsidóbirtok kérdésének elintézése minden jobboldali szemében őszinte tetszést váltott ki... De egy lépéssel még tovább kell menni, mert megoldásra vár a zsidók társadalmi helyzete.

GRÓF TELEKI BÉLA: (Erdélyi-párt) „A tengelyhatalmakkal való együttműködés a magyar életnek elengedhetetlen kívánalma és az ebből folyó külpolitikai követelményeket Erdély teljes egészükben vállalja. De vállalja az áldozatokat a nemzeti célok maradéktalan megvalósítása érdekében is"

VITÉZ IMRÉDY BÉLA: „Következetes és kemény ellenfelek leszünk, de biztos lehet a miniszterelnök úr abban, hogy minden személyeskedéstől mentesen, emelkedett szellemben igyekszünk vállvetett vitában előbbrevinni az ország sorsát..."

HÉTRŐL HÉTRE

V

Vessük szemünket

behunytan s a világ gigantikus eseményeinek lelki megélésével a csataterekre! Áldozzunk nehány elfutó percet a világháború mélységeinek, figyeljük az évszázadokat megremegtető birkózást s gondoljunk arra, hogy nincs olyan kolduszegény ember sem, akinek életére, gyermekeinek boldogulására, népének, fajtájának jövendőjére rá ne ütné felszabadító, vagy szenvedésre ítélő bélyegét ez a történelmi mérkőzés. És lássuk meg az európai népek kibontott zászlói s a felkelő nap japán lobogója alatt milliók hősiségét, dermesztő hóviharokban, veszett trópusi hőségben, a tengerek felzúgó hullámain, a nagy vizek mélyén s a levegő végtelenségében. Nem rövid kalandorvállalkozások izgalmát, hanem esztendők halálos élményeit, borzalmas fáradságát, embertelen erőfeszítését tárja fel a háború s beláthatatlan sorát az egyszerű katonasíroknak, amelyekre lassan már zöld szőnyeget zsendít a tavasz. Élet, sors, nemzeti lét, hit, gondolat, eszme, erkölcs és haladás perdül a hadiszerencse kockáján s nem lehet játék, szeszély és véletlenség a győzelem. Nem is ember az, aki féloldalt áll s közönyösen hunyorgat a legszentebb emberi javak égig csapkodó máglyatüze előtt. Hitre és harcra választott ki bennünket az évezredes történelem s a langyosságot utánunk következő nemzedékek örökségének hagyta. Rendeltetésünk van s az akaraterőnkbe írott sorsunk. Amit eltévesztünk, vagy elmulasztunk, azt hosszú időkön át megsínyli a magyar, amit jól végzünk el s bátran, azért megáldanak benniünket az utódok. S csoda-e, hogy a korforduló idegfeszültségében nagyobb a türelmetlenség minden mellékes, eltérítő, zsibbasztó és ellenségesen titkos szándékú kulturnyavalygás ellen? Csoda, hogy a dolgozók közvéleménye a spekulánsok és a háborús vámszedők tolakodó fényűzésének megfékezését kívánja? Csoda, hogy a zsidó áskálódás szelet vet és vihart arat? A látó és érző ember, a becsületes türelmetlenséget s a figyelem ráirányítását a háborús lényegre, a nemzeti és népi egészség megnyugtató jelének tartja.

Magyarország

sorsa, jövendője, a magyar nép korszerű és egészséges életformája, kultúrájának és gazdasági rendjének fejlődőképes megalapozása a legelső és legnagyobb nemzeti feladat s csak az olyan férfiak szolgálják az országot, akik ezért a roppant célért dolgozni akarnak — és tudnak! Ahogy az új kormány bemutatkozásával kapcsolatos képviselőházi vitában kétségtelenül bebizonyosodott, a világnézeti főkérdésekben sokkal erősebb az egyetértés, mint ahogy azt a pártmegoszlások vonalai mutatják. A magyar külpolitikai helyzekedésben, a feltétlen tengelybarátságban és a bolsevizmus elleni harc szükségének felismerésében éppen úgy összetalálkoznak a jobboldal erői, mint a zsidókérdés megoldásának és a belső reformok tervszerű keresztülvitelének becsületes óhajában. Ez a megállapítás, csak felismerhető tényekre vonatkozik s nem kívánja feloldani a kormánypártiság és az ellenzékiség kialakult kereteit. Legyen tisztességes szellemi küzdelem, ütközzenek meg elvi síkon egymással a vélemények, érezze mindenki a politikai harcokban az időktől megkivánt fegyelmet s döntsön majd a magyar nép, ahogy a miniszterelnök ajánlotta. De ameddig háborúban áll az ország, amig a létkérdés vihara zúg felettünk s a népi erőfeszítések áldozatai nehezednek a dolgozókra, addig nem lehet és nem szabad a kialakult alapelvekkel ellenkező politikát űzni semmiféle jelszó és érdek kedvéért! Amikor honvédeink a harctéren küzdenek, nem tűrhetjük el a suttogó propagandát sem az ellenség mellett, mert a határozatlanság és az álszent pacifizmus, a történelem tanúsága szerint mindig nagyobb vérveszteséget okozott, mint a hivő lélekkel megvívott, elszánt harc a nemzeti igazságért. De erőnket gyengíti az a zsidó propaganda is, amely nem vallja be őszintén a zsidó érdekek védelmét, hanem egyenetlenséget próbál szítani a magyarok között, hazafiaskodó, alkotmányvédő irodalmi és politikai szólamokkal. A reformok ellen is ilyen alattomos küzdelmet folytatnak a haladás ellenségei, akik csak akkor beszélnek tisztulásról, ha mindent felkavartak és zavarossá tettek... Az egyszerű, tiszta, világos alapelveket becsüli meg a magyar nép, amelyekre céltudatos tett és cselekvés épül. A titokzatos célozgatások, bonyodalmas érvelések, a mellébeszélés és a lépésváltás kora lejárt s aki még csak ezután akar irányt választani, vagy eltitkolja igazi szándékát, az nem érdemli meg, hogy részt vegyen a magyar jövendő alakításában!...

Dr. Pinsker Leó

vagy 120 évvel ezelőtt született egy oroszországi ghettóban s a mult század 70-es éveiben, mai igazságokat sejtő kiáltványban fordult a zsidó néphez. Pinsker Leó gőgösen lenézte az európai fajtákat s hitte a zsidó kiválasztottságot, de súlyos balsejtelmekkel kutatta a jövendőt s rámutatott az elkerülhetetlen zsidó veszedelmekre is. Nem elvakultnak nevezett magyar antiszemitát, hanem ezt a Pinsker Leót idézzük a következő sorokban: „A zsidók a népek ölén, melyek között élnek, valóban heterogén elemet alkotnak, melyet egy nemzet sem képes kellőleg magába olvasztani...“ „A zsidókat az önálló nemzeti lét utáni törekvéstől az a körülmény tartja vissza, hogy az ilyen lét iránt semmi szükséget nem éreznek. És nemcsak hogy nem érzik, de tagadják is egy ilyen szükségesség jogosultságát...“ „A világ, a halott titokzatos alakját pillantotta meg a zsidóban, mely az élők közt bolyong. E bolyongó halottnak, hon és kapocsnélküli népnek ez a szellemszerű megjelenése, mely nem eleven többé és mégis az élők között jár, ez a különös alak, melyhez hasonló a történelemben alig található, melynek sem elődje, sem utódja nincs, nem kerülhette el, hogy a népek képzeletében szintén egy sajátos, idegenszerű benyomást ne keltsen. És ha a kísértetektől való félelem valami öröklött dolog és bizonyos jogosultsága van az emberiség lélektanában, csode-e, hogy a halott és mégis élő nemzet láttára ez az idegenkedés magas fokra emelkedett?...“ „Egyszer s mindenkorra meg kell barátkozni avval az eszmével, hogy más nemzetek a bennük élő természetszerű ellenszenvüknél fogva, bennünket örökké ki fognak taszítani...“ „Ha a zsidókat a földön az összes nemzetek között egyenletesen szét lehetne osztani, akkor talán nem lenne zsidókérdés. Ám ez nem lehetséges...“ Menynyire szánalmas figurák lettünk! Hazánk: az idegenség, egységünk: a szétszóratás, egyetemességünk: az általános gyűlölet, fegyverünk: az alázatosság, védelmünk: a holnap...“ „A zsidó nem élő nemzet; mindenütt idegen és ezért megvetett. Nem elég a zsidónak polgári és politikai egyenjogusítása ahhoz, hogy a népek szemében emeljük...“ Hetven évvel ezelőtt írodtak ezek a sorok, egy olyan zsidó kiáltványában, aki tudta, hogy Izrael népén csak a kivándorlás segít. Miért vádolnak hát a jótanácsot elfeledő zsidók, — indokolatlan gyűlölettel és elvakultsággal bennünket...?

A halott nép, —

a bolygó zsidó szörnyűt vétkezett maga ellen, hogy az aránylagos nyugalom évtizedeit nem használta fel a népi kivándorlás és honteremtés megszervezésére és folytatja vad ösztönöktől hajtott vétkét ma is, amikor a természetes önvédelem erőinek belső kifejlesztése helyett, hol alattomosan, hol nyíltan, de mindig kifelé támad s a befogadó nép sorait igyekszik megbontani, élősködő létének biztosítására. Elképesztő korlátoltság, vesztébe rohanó uralmi düh, bosszúvágy és mérhetetlenül buta, hamis számítás jellemzi korunk európai zsidóságát. Ahelyett, hogy a zsidó kibontakozás útját keresnék, állandóan beleavatkoznak a világpolitikába és a jelenlétükkel megvert nemzetek belügyeibe: orientálódnak, fecsegnek, firkálnak, kémkednek, izgatnak, szellemi álarcok mögül üvöltöznek. Mintha szándékosan engedelmeskednének a végzet kőtáblájára vésett parancsnak, a maguk megrontására! Félelmetes ez az öntaszigálás a szakadék széle felé, amelynek mindennap megvan az eredménye s a zsidó sajátságos módon csak azt érzi, hogy halad, de nem látja, hogy hová... A felriadásában következetesen elkésik Izrael népe. Ha jól megy a dolga, nem bír magával, ha megrendszabályozzák, igazságtalan barbárokról visit s ha természetes helyét kijelölik, hajlandó szétrobbantani a világot, hogy szemérmetlen kiváltságait visszaszerezze. Pénzzel, a tőke hatalmával, vesztegetéssel és alázatoskodással, a sajtó, az irodalom, a művészet, a történelem meghamisításával dolgozik a zsidó lázasan, a végleges bukásáért.

215 pengő — 6·20 pengő;

— ebben a két számadatban rengeteg kiegyenlítődésre váró magyar kérdés sűrűsödik össze. Budapest minden lakójára évi 215 pengő egyenes adóteher esik, a Kárpátalján pedig ez a hatalmas szám már fejenkint 6 pengő 20 fillérre csökken. A magyar falvakban az egyenesadók terhének átlaga fejenkint és évenkint 24 pengő körül mozog, a megyei városokban 51.5 pengőre és a törvényhatósági joggal felruházott vidéki városokban 60 pengőre rug. Erdemes elgondolkodni ezeken a számokon, nem is az adó, hanem a számbavehető vagyon és jövedelem szempontjából. Adót sokkal többet fizet az ország lakossága, a szegény és a gazdag is, — de az egyenesadók számadataiból a nemzetgazdaság közös szerkezetének, az országrészek, városok és falvak teherbírásának sajnálatos aránytalanságait lehet megállapítani. Nem egy-két esztendőnek, hanem egy évszázadnak szabadjára hagyott fejlődéséből állott elő ez a beteges aránytalanság, amelyet a trianoni országrablás még el is mélyített feneketlen szakadékokba. S ha van bennünk erő s messzelátó magyar értelem, akkor pártok és osztálypolitika nélkül, elsősorban azon kell gondolkodnunk, hogy milyen nagyszabású, öntudatos és kidolgozott tervek alapján, milyen józan, de mélyreható átalakulással lehet ezt a szörnyű aránytalanságot feloldani s munkaalkalmak és új kereseti lehetőségek biztosításával a gazdasági szélsőségeket megszüntetni! A magyarság élete és jövendője függ ettől az arányosító munkától, amely a dolgozó, küzdő embert életszínvonalában és vásárlóerejében megemeli s minden városban, faluban és országrészben a nemzet egészséges középsőrétegéhez kapcsolja. Nem álom az, amiről beszélünk, hanem a népi felvirágozás egyetlen útja századunkban. A visszatért területekkel megnagyobbodott Magyarország erőteljesen hozzá kell lásson termőföldjének magasrendű műveléséhez, a tervszerű mezőgazdasági termelés bevezetéséhez és az iparosításhoz, mert akárhogy számolunk, a föld már nem elég népünk korszerű eltartására. Olyan nagy az életszínvonal aránytalansága, hogy azt a meglévő javak egyszerű szétosztásával kiegyenlíteni nem lehet, de még a mezőgazdasági termelés felfokozásával sem! Végtelenül bonyolult, hatalmas feladat vár az országvezetésre, amelyben a szociális, a gazdaságpolitikai és a társadalmi kérdések sokaságát kell megoldani, határozott és biztos kezekkel. Európa ujjárendezése az a nagy, történelmi alkalom, amely a mulasztások pótlását lehetővé teszi, ha idejében és magyar céljaink világos tudatában kapcsolódunk be az építő munkába. Ezért nem frázis minekünk és nem idegen eszme — az új Európa...

A BUDAPESTI TENYÉSZ
(1942 MÁRCIUS 21—29)

A magyar gazdák nehéz és értelmes munkájának, törekvésének bámulatraméltó eredménye tárul elénk a tavaszi tenyészállatvásáron. A szakemberek dolga lesz felbecsülni a nagy vizsgán a készleteket, de az egész ország népe ősi szeretettel fordul ezekben a napokban a mezőgazdaság felé s a rendkívüli háborús nehézségek idején hálával adózik annak a gazdatársadalomnak, amely tudott és ismert áldozatok árán is magas szinten tartja a minőségi termelést. Kisemberek és nagygazdák járnak az élen az egész országban, akik lelkesedéssel és tudással küzdenek a maradiság s az áldatlan viszonyok ellen, fejleszteni és naggyá tenni népünk gazdasági erejét. Ez a haladó réteg megérdemli a jólvégzett munka gyümölcsét és a köztiszteletet.

A csikósszámadó. Éberen figyeli a gondjaira bizott állat minden mozdulatát.

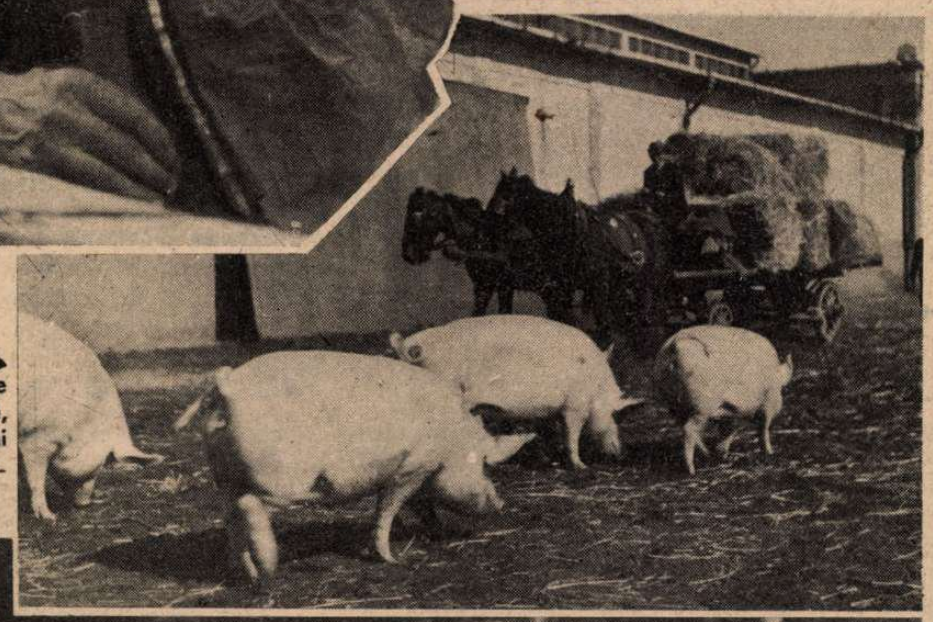

A hússertések röfögve igyekeznek az ólak felé, egy kis nyugalmat lelni a szállítóvonat dübörgése után...

Zsíros mangalicák. A hízlalás büszkeségei. Ha jó lesz az idei termés, többet termel belőlük a feladatát értő magyar gazdatársadalom...

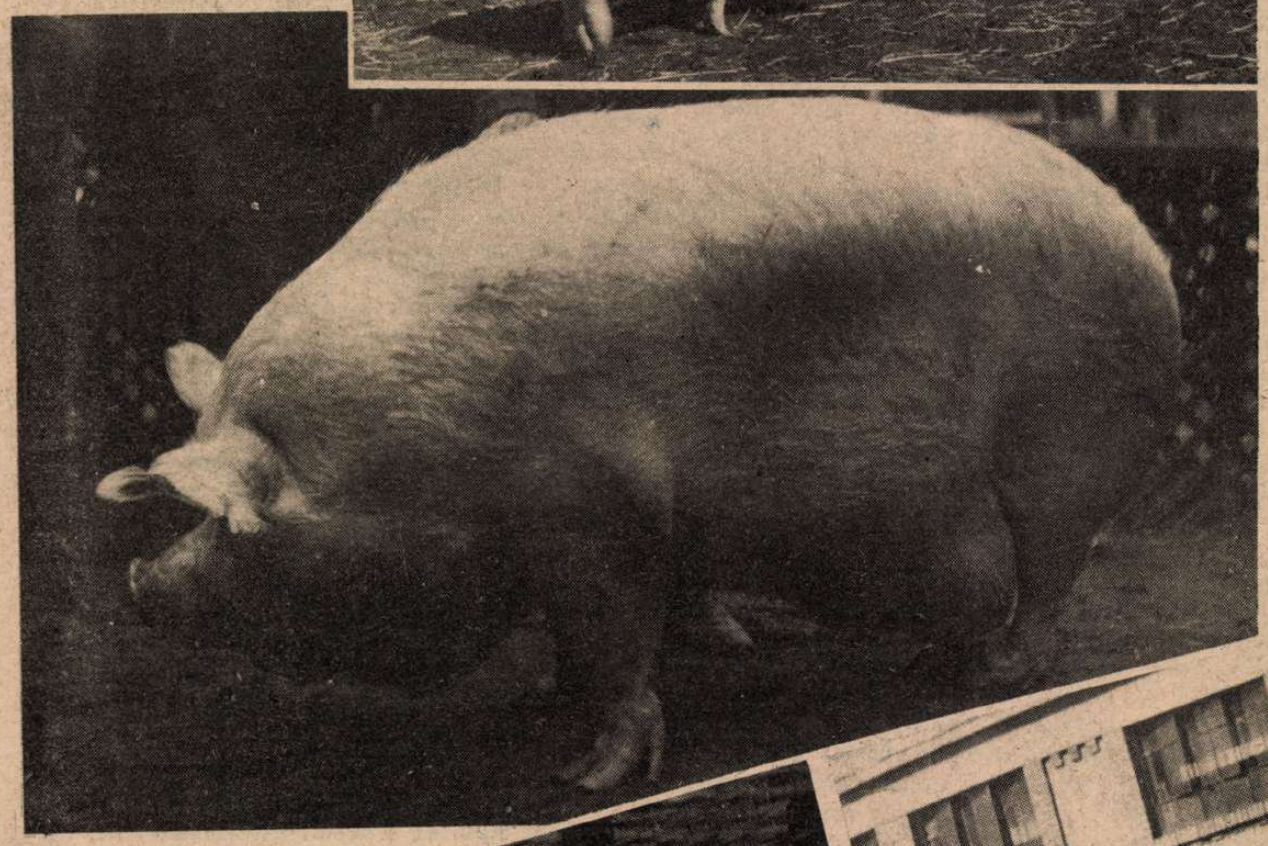

„PATKÓ", a kérupusztai gazdaság 535 kilós büszkesége. Ára és értéke 1140 pengő...

Díjnyertes merinói juhok; bundájuk kifésüléséhez birkatürelem kellett, — ahogy a juhász mondja...

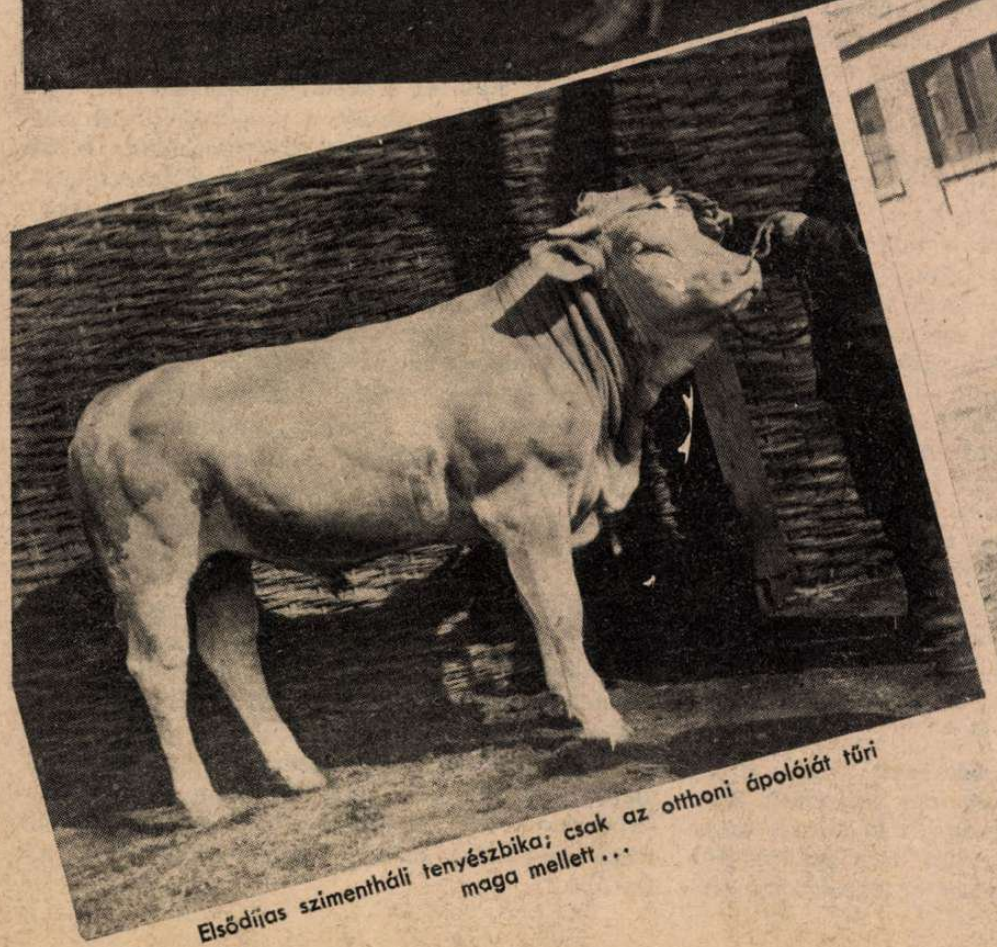

Elsődíjas szimentháli tenyészbika; csak az otthoni ápolóját tűri maga mellett...

DÍJNYERTES KOMONDOR. Látszólag komor és barátságtalan — valójában okos és hű állat; gazdájának egy szavára, egy intésére vágtat az elkóborló jószág után

ÁLLATVÁSÁR

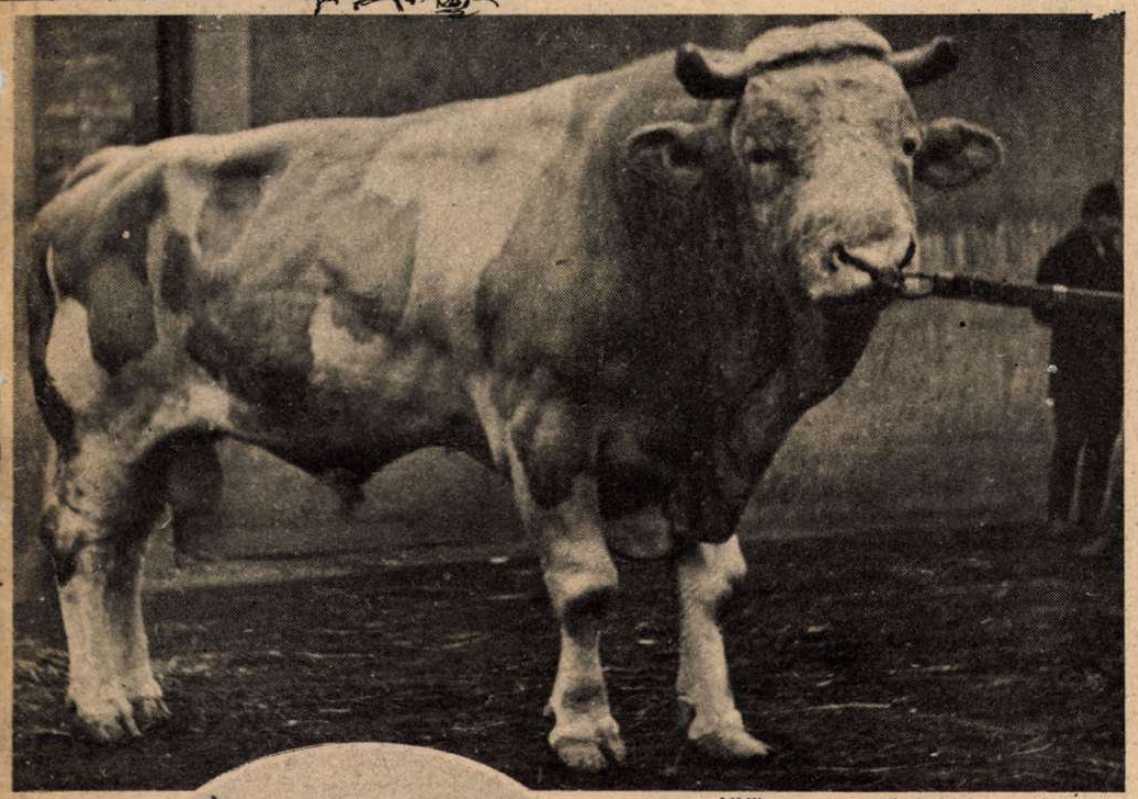

„LILI", az országoshírű törzsbika; nőnemű utódainak átlagos tejhozama 5674 kilogramm

A felvezetett paripák szőre bársonyos fényben tündököl

Az igáslovak „kumetes" díszszerszámban kerülnek a bírálóbizottság elé.

Az „elsővásáros" nóniust egy kicsit idegessé tette a neki szokatlan, mozgalmas vásári zaj...

Büszketekintetű csikóslegény. Itt a vásárban legalább számadónak érzi magát...

A hosszúszőrű angóranyulakat szőrüknél is hosszabb bírálatnak vetik alá, mielőtt díjaznák őket

CSIKÓSOK A VÁSÁRBAN

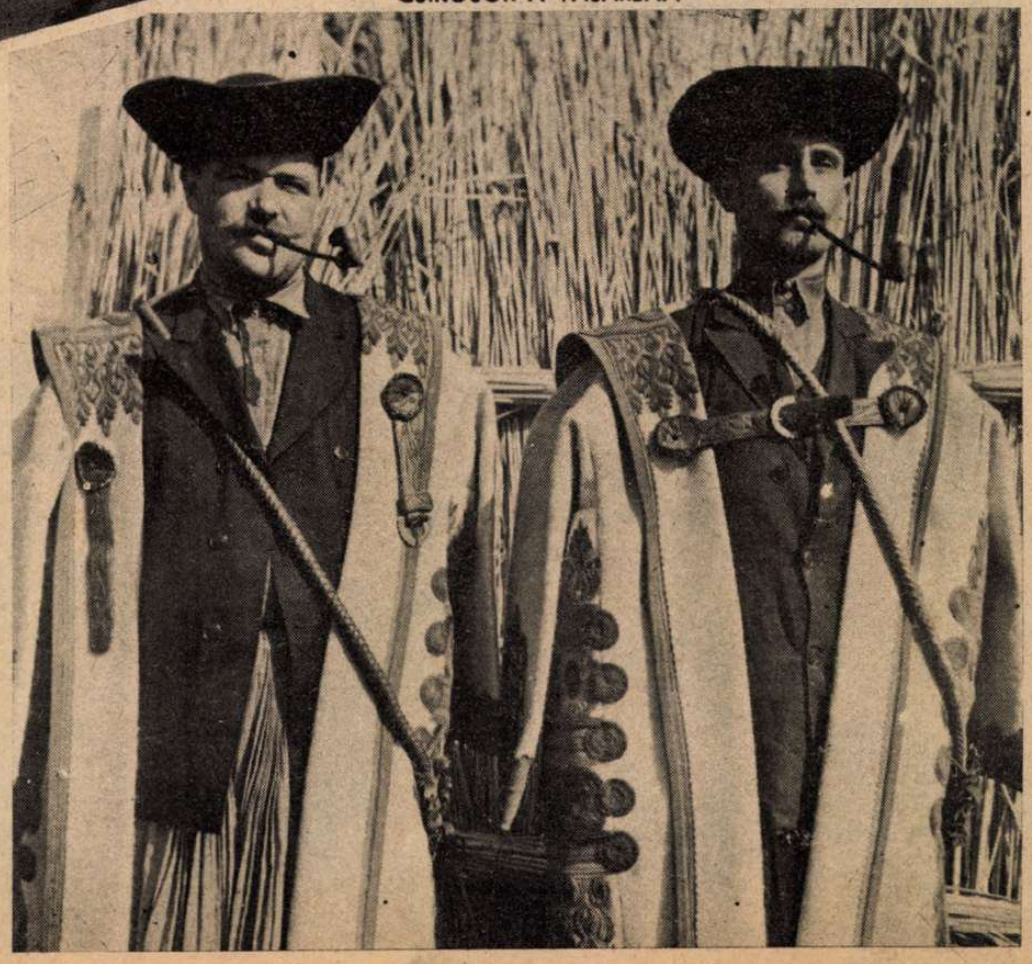

A paripákkal általában sok baj van. Egyik-másik egész különös „különvéleményt" táplál a vásári istállókról...

Világ

A NÉMET HŐSÖK ÜNNEPE BERLINBEN
A csapatok felvonulása Hitler előtt

A LONDONI „HAZUGSÁG-GYÁR" ÚJDONSÁGA

Londoni „jólértesült" hírek szerint VASA PRIHODA, a neves hegedűművész öngyilkos lett. Ezzel szemben: a közeljövőben Münchenben, Innsbruckban és Berlinben hangversenyezik...

JENNY KAMMERSGAARDOT, a dán világrekorder úszónőt a tél sem akadályozza mindennapi tréningjének elvégzésében. Jókedvűen úszta végig a kiszabott távot a jégtáblák között

NÉMET-OLASZ-MAGYAR TORNÁSZVERSENY BERLINBEN

HELMUT BANTZ, a verseny győztese a nyujtón

GUGLIELMETTI olasz versenyző gyakorlatai a lovon

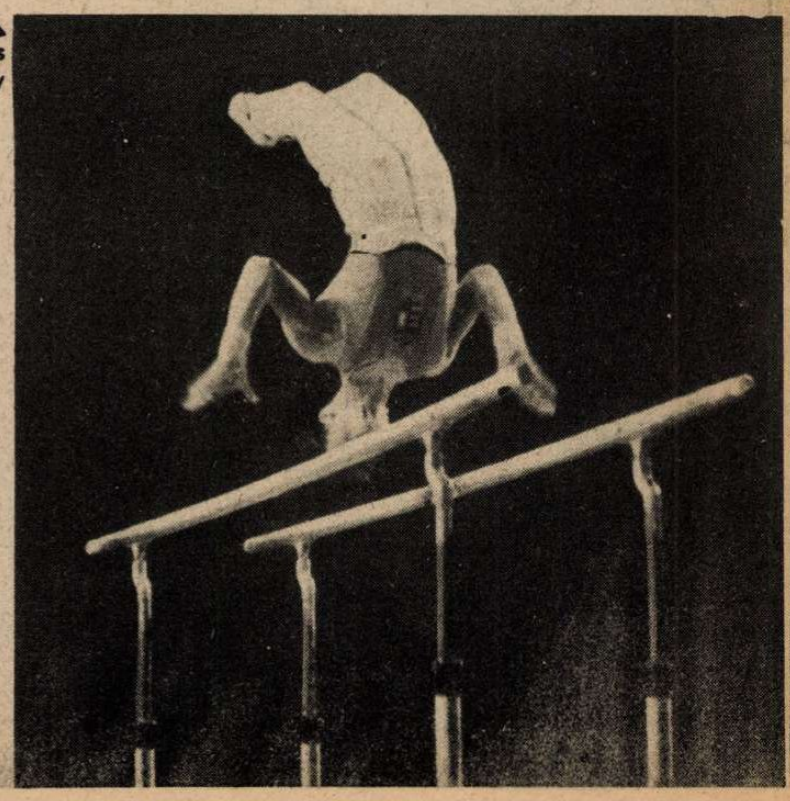

TÓTH korlátgyakorlatait hangos tapssal jutalmazta a verseny közönsége

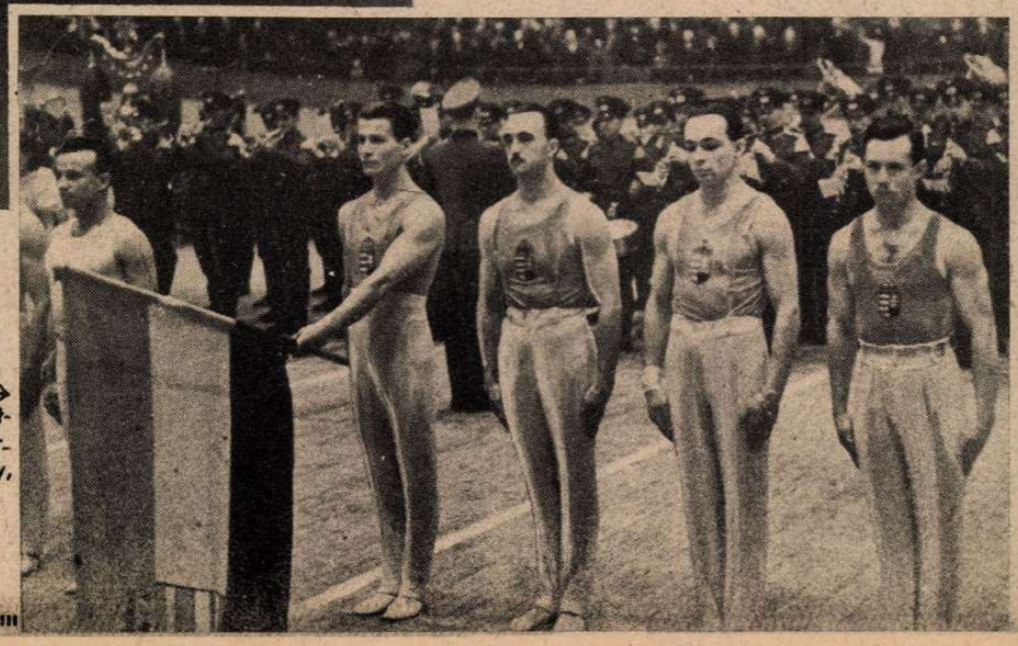

A versenyen részt-vevő magyar tornászcsapat: Pataky, Tóth, Várkőy és Mogyorósy

ujság

XII. PIUS PÁPA, megkoronázásának harmadik évfordulóján áldást osztva vonul a Szent Péter Bazilikában megtartott ünnepi misére

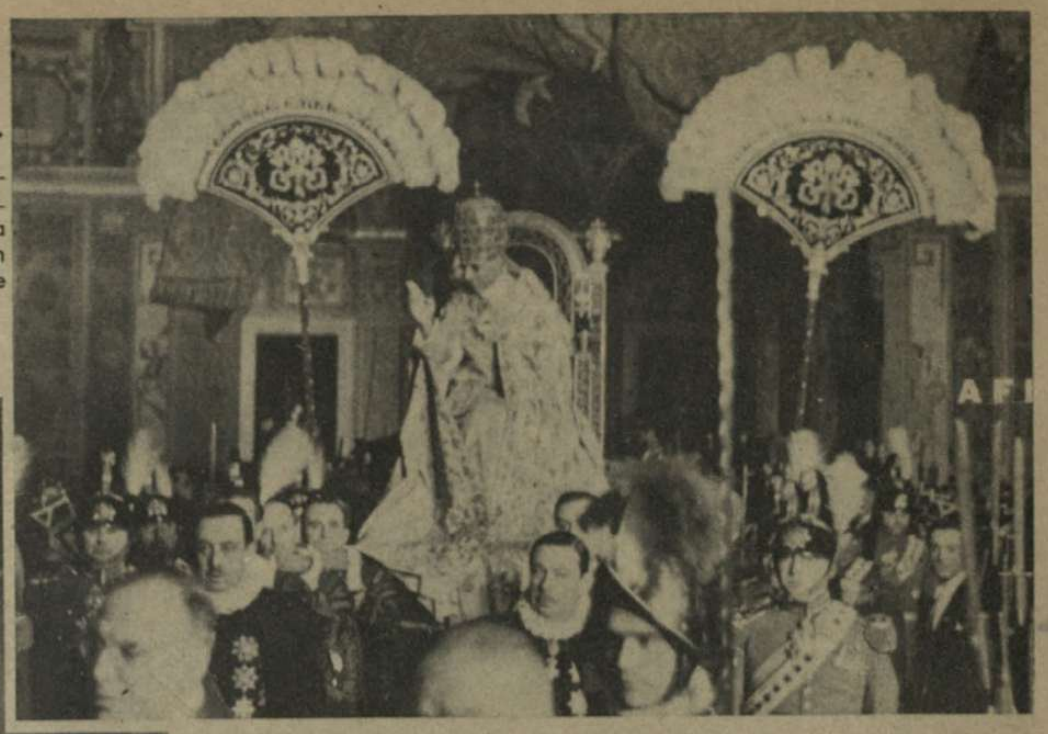

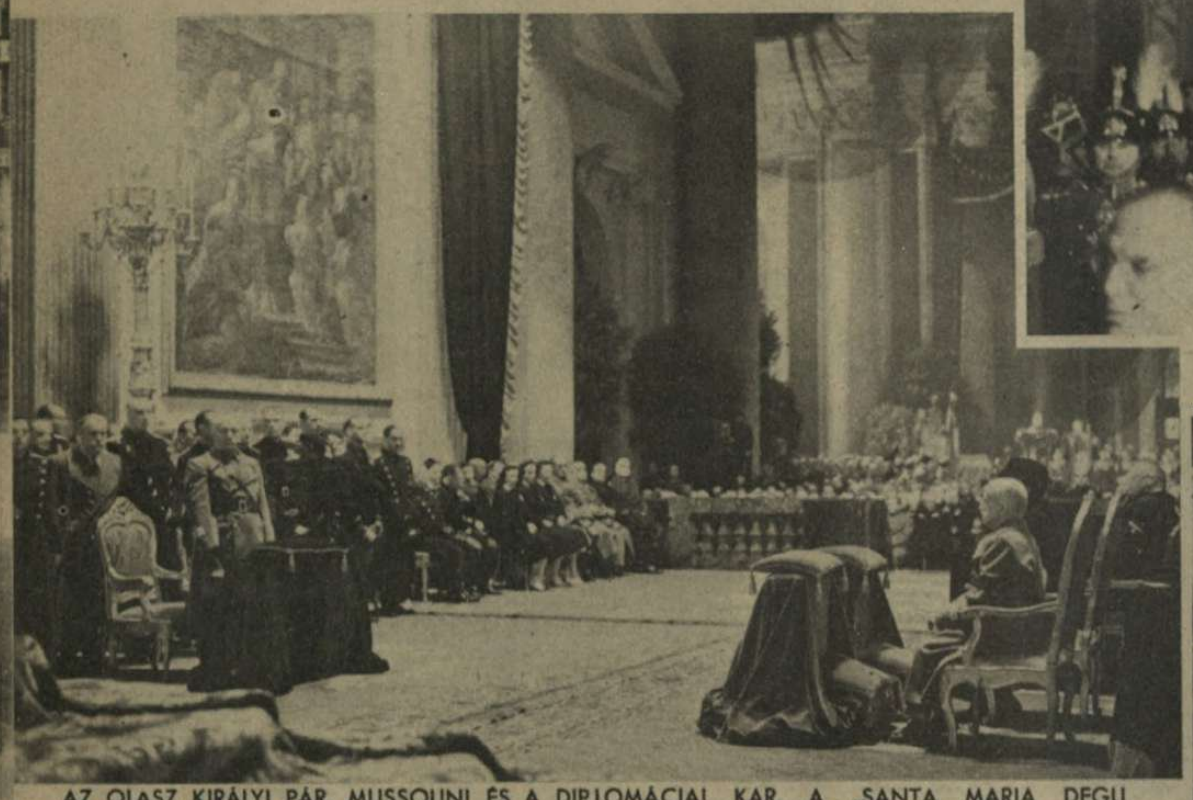

AZ OLASZ KIRÁLYI PÁR, MUSSOLINI ÉS A DIPLOMÁCIAI KAR, A „SANTA MARIA DEGLI ANGELI" TEMPLOMBAN, AZ AOSTAI HERCEG LELKIÜDVÉÉRT MONDOTT GYÁSZMISÉN

NÉMETALFÖLDI EGÉSZSÉGÜGYI KATONÁK.
Az önkéntes alakulatok Hágában esküdtek hűséget Hitlernek.

MERÉNYLET NAHAZ PASA ELLEN

Az Azrhar-egyetem diákjai utcai tüntetést rendeztek a miniszterelnök ellen, s ennek során egy diák rálőtt Nahaz pasa gépkocsijára. A miniszterelnök sértetlen maradt, csak a mellette ülő Amin Oussman, a kairói brit követség és az egyiptomi kormány összekötője sérült meg. Kairóban rendkívül nagy az izgalom

ROOSEVELT HADITANÁCSOT TART.

Az Egyesült Államok háborús kabinetje sokat ülésezik, mert kevés a sikeres jelentenivaló... Képünk előterében búslakodik Harry Hopkins, a legfőbb háborús uszító és az anyagkölcsönzés minisztere; tőle balra Frances Perkins munkaügyi miniszternő; Fleming ezredes hadianyagszállítási miniszter; Henry Wallace az Egyesült Államok alelnöke; mögötte csak félfejjel a képen a hirhedt La Gauardia a polgári védelem minisztere; előtte Paul Mc Nutt országbiztonsági miniszter; tőle balra Jesse Jones kereskedelemügyi miniszter; Harold Ickes belügyminiszter; Walker postaügyi miniszter; Cordell Hull külügyminiszter; Roosevelt elnök; Henry Morgenthau, a zsidó pénzügyminiszter; Francis Biddle igazságügyminiszter; Frank Knox tengerészetügyi miniszter — és Claude Wickard földmüvelésügyi miniszter. A hangulat nem rózsás...

ITT A TAVASZ!

A hegyekben a nagy hófoltok között már vidáman virit a sárga kankalin

Harcba indul a japán hajóhad

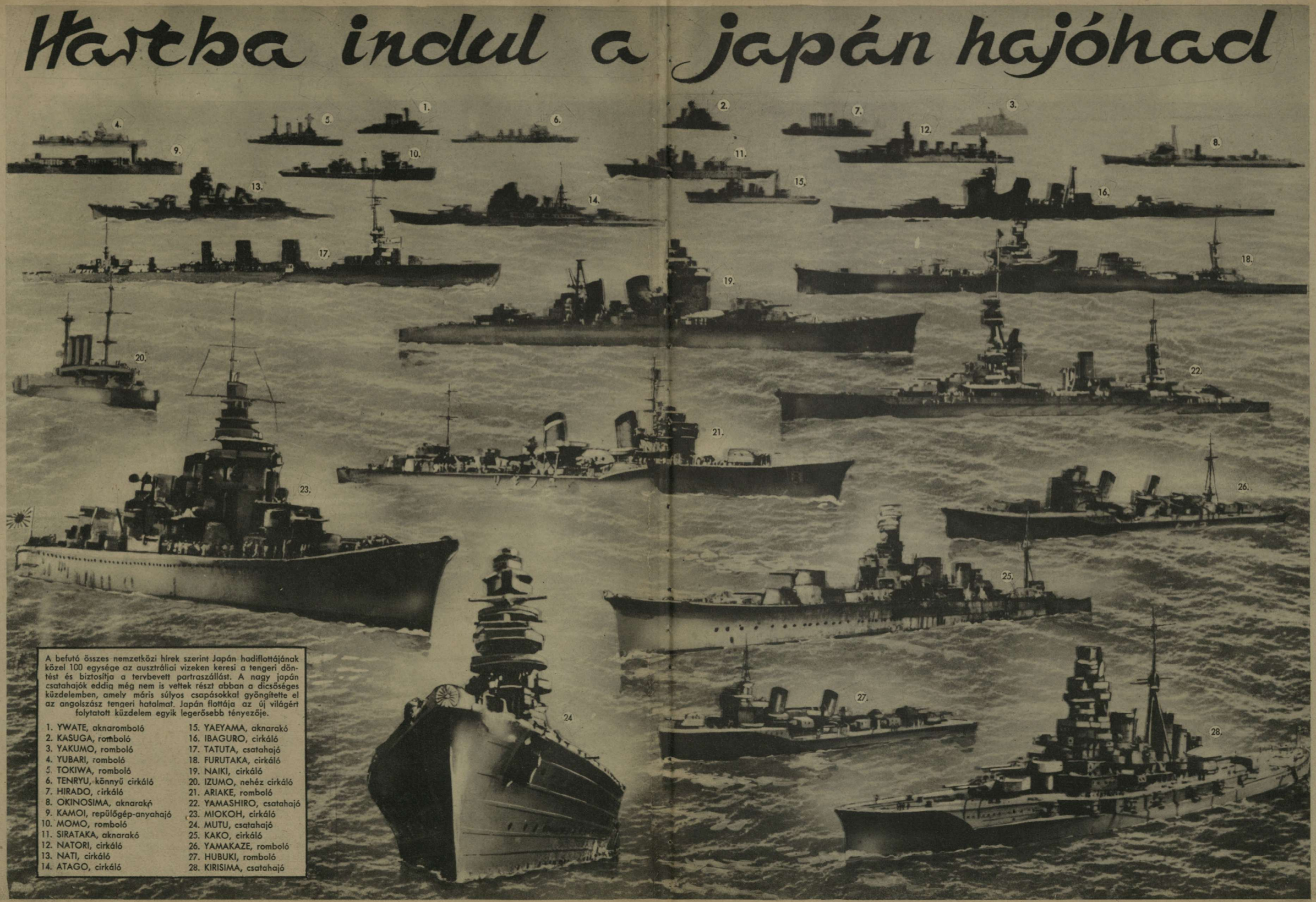

A befutó összes nemzetközi hírek szerint Japán hadiflottájának közel 100 egysége az ausztráliai vizeken keresi a tengeri döntést és biztosítja a tervbevett partraszállást. A nagy japán csatahajók eddig még nem is vettek részt abban a dicsőséges küzdelemben, amely máris súlyos csapásokkal gyöngítette el az angolszász tengeri hatalmat. Japán flottája az új világért folytatott küzdelem egyik legerősebb tényezője.

1. YWATE, aknaromboló
2. KASUGA, romboló
3. YAKUMO, romboló
4. YUBARI, romboló
5. TOKIWA, romboló
6. TENRYU, könnyű cirkáló
7. HIRADO, cirkáló
8. OKINOSIMA, aknarakó
9. KAMOI, repülőgép-anyahajó
10. MOMO, romboló
11. SIRATAKA, aknarakó
12. NATORI, cirkáló
13. NATI, cirkáló
14. ATAGO, cirkáló
15. YAEYAMA, aknarakó
16. IBAGURO, cirkáló
17. TATUTA, csatahajó
18. FURUTAKA, cirkáló
19. NAIKI, cirkáló
20. IZUMO, nehéz cirkáló
21. ARIAKE, romboló
22. YAMASHIRO, csatahajó
23. MIOKOH, cirkáló
24. MUTU, csatahajó
25. KAKO, cirkáló
26. YAMAKAZE, romboló
27. HUBUKI, romboló
28. KIRISIMA, csatahajó

301

KINCSES SZUMÁTRA

A világháborús események viharában szinte észrevétlenül fejezik be a japánok Szumátra teljes megszállását és új támaszpontjaiknak bámulatosan gyors kiépítését, pedig ez az óriás sziget zárófal Ausztrália felé és kiinduló pont India megtámadásához. A kőolajban, vasban és szénben gazdag Szumátra 422.000 négyzetkilométer, — jóval nagyobb, mint a történelmi Magyarország. Dús földjén dohányt, teát, rizst, olajpálmát és kaucsukfát termesztenek hatalmas ültetvényeken. **A gumit nagyobbára amerikai tőkések termelték s évi 70,000 tonnát szállítottak ki Szumátrából az Egyesült Államokba.** A japánok először **Palembangot,** a fővárost foglalták el a sziget déli részén, majd **Padang** városát s a legújabb hírek szerint **Medant** és a sziget északi csúcsánál **We**-szigetet. A délről északra előrenyomuló japán hadsereg katonai feladatát bevégezte s a 6 milliónyi maláj őslakosság készséges segítségével hozzáláthat a termelés megszervezéséhez. Az angol hajóhad már csak a biztos romlás megkockáztatásával közelítheti meg a **Bengáli-öblöt** s az indiai alkirály a Bombayba érkezett **Cripps** segítségével megkezdheti az indiai partvidék összes nagy városainak kiürítését. **Szumátra még nagy veszedelme lesz a hanyatló angolszász világuralomnak . . .**

← FIATAL SZUMÁTRAI BENNSZÜLÖTT LEÁNY, az amerikai gumigyár alkalmazottja, vállán a nyersen kikészített gumiszalagokkal. A munkabér — a mi pénzünkben számítva —, napi 40—45 fillér . . .

AZ ELFOGLALT MEDAN FŐUTCÁJA. Szumátra északkeleti legnagyobb városa a világhíres dohányültetvények központja és fontos vasúti csomópont

A MEDANI SZULTÁNPALOTA

↑ EGYETLEN FEHÉR EMBER sokszáz bennszülött ura és parancsolója s a munka szervezője a gumigyárban, de az igazi haszon nem az övé. Az amerikai bankárok kerestek eddig milliókat a termelésen

↑ HATÉVES KORÁBAN KEZDIK CSAPOLNI A GUMIFÁT. Nagy szakértelmet kíván ez a művelet, mert csak bizonyos mélységig szabad behasítani a kérget és a törzset, hogy a fa termékeny maradjon

A SZUMÁTRAI RIZSFÖLDEKEN
Az arató asszonyok minden egyes kalászt kis késsel, külön vágnak le

← A GUMIFÁK MEGCSAPOLÁSA SZUMÁTRA SZIGETÉN

ELFOGLALÁSA

← RIZSKÉVÉK HOSSZÚ SORA JUTALMAZZA A MUNKÁT

SZUMÁTRA őserdeinek reltegve tisztelt fenevadja a tigris. Éjszakánkint beláto-gat a falvakba és gyermekeket rabol...

PÁLMÁK, RIZSFÖLDEK, SZELLŐS HÁZAK A NAGY HEGYEK ALJÁN
Az önálló kisember boldog életet él...

SZUMÁTRA ÉSZAKI CSÚCSAIN
A tengeröblökben Japán az úr s a szárazföldön kialakul az új ázsiai rend...

DZSAMBI VÁROS KIKÖTŐJE SZUMÁTRA SZIGETÉN

ELÖL GUMIFÁK, HÁTUL TEAÜLTETVÉNYEK A VÉGTELENSÉGIG.
Az európai gazda nem ismeri a föld termőképességének bujaságát, amely kincseket hullat a szumátrai ültetvényesek ölébe

SZUMÁTRAI HAJNAL AZ OLAJPÁLMAFÁK KÖZÖTT

HITLER, EGY A KELETI FRONTON MEGSEBESÜLT KATONÁJÁVAL BESZÉLGET

MALTZAHN BÁRÓ, őrnagy vadászszázada a háború kitörése óta 1300 repülőgépet lőtt le. Maltzahn báró gépét a nyugati és a keleti hadszintéren ötször lőtték le és csak csodával határosan menekült meg ilyen sokszor a haláltól

ACHILLES FŐHADNAGY, tizenhét ellenséges hajót sülyesztett el tengeralattjárójával az amerikai vizeken

MUNOZ GRANDE vezérőrnagyot, a keleti hadszíntéren küzdő spanyol önkéntesek parancsnokát a vaskereszt lovagkeresztjével tüntette ki Hitler

HADIJELENTÉSEK, CSATÁK

A világ minden részéből, szinte babonás vonzással tereiodik a figyelem a szovjetfrontra. A nemzetközi élet légköre megtelt feszülő villamossággal; tiazas izgalom, belső remegés, lélegzetet elállító várakozás lesi az emberiség történelmének legnagyobb háborús összecsapását...

Megéledt a keleti arcvonal. Nem a sok nehéz csata az ujdonság, — hiszen a tél folyamán szakadatlanul harcoltak a szembenálló ellenfelek, — hanem az alkalmazott módszer és a hadműveleti cél lassú változása, *a döntés előkészületeinek irányában.* A tél folyamán az európai szövetséges hadseregek legfőbb feladata volt, a szovjeterőket a kijelölt *senki földjén tartani,* a jól megépített téli szállások biztonságos előterében és felmorzsolni ott a rohamra küldött vörös csapatokat. A sokezer kilométeres arcvonal kis szakaszokra merevedett s az általános cél *helyi jellegű* küzdelmekre bomlott. Mindenütt csak az volt a fontos, hogy a hadosztály vonalát ne törhesse át komoly mélységbe az ellenség s ugyanakkor a lehető legnagyobb áldozatot követelje a jelentéktelen szovjetsiker is. A légi tevékenység az utánpótlási vonalak gyöngítésére és a nagyobb erőkkel megvívott szovjettámadások esetén, a zöm támadó visszautasítására szorítkozott. *Ma már tökéletesen más a helyzet. Keleten megkezdődött az arcvonal kiemelése a téli merevségből s a hadműveleti helyezkedés a tavaszi támadáshoz. Megsűrűsödtek a német ellenrohamok s a vörös hadsereg a „nagy áttörés" hiú kísérlete helyett, kénytelen beérni a felvonulási utak támadó védelmével...* Az a fontos egyelőre, ami a harcoló seregek és a téli állások mögött történik: — *a példátlan arányú és világtörténelmi jelentőségű felvonulás a tavaszi hadjáratra...*

Az arcvonalon az időjárás átmeneti enyhülése után, újra *25—30 fokos hideg dühöng,* de a nagy előkészületek csatáit már ez sem tudja megakadályozni. Talán április közepéig is eltart a téli fagy, talán kitolódik a mozgó háború ütközeteinek kezdete s közben a szovjet tovább pocsékolja tartalékait. Példának elegendő felsorolni, hogy *március 1—20.-a között, a vörösök 678 repülőgépet és 526 páncélos harckocsit vesztettek.* Ezek a számok a harc elkeseredettségéről beszélnek s mögöttük meghúzódik az arányos veszteség ágyúkban, lőszerben, halottakban s a sebesültek és a foglyok tízezreiben. Elhull az első vonalbeli szovjetkatona, ritkul a jól képzett műszaki csapatok személyzete és silányabb gépek pótolják a félelmetes arányban pusztuló repülőgépeket és harckocsikat... Ez a folyamat feltartóztathatatlan s árnyékot vet a tavaszvégi küzdelmekre. *A szovjet katonai lebecsülése naiv dolog lenne a téli tapasztalatok után s a könnyű győzelem lehetőségéről komoly katonák nem álmodoznak. Európa megfeszített erejére van szükség a vörös forradalom rabszolgaseregeinek leveréséhez, de Sztalinék helytállásában, már egyetlen jobbnevű angol katonai szakértő sem bízik s a demokráciák aknamunkájának kiszélesítése új területekre, — már felszámolása a szovjetfrontnak...*

A szovjetarcvonal *déli szakaszán Szebasztopol* körül és a *kercsi félszigeten* felülkerekedett a német fölény. Szebasztopol előtt több szállítóhajót elsülyesztettek a repülők s a kikötőberendezéseket és raktárakat súlyosan megrongálták. Kercsnél nagy előkészülettel támadott a szovjet, de a hét végén már Moszkva is német támadásokat jelentett. A Donec völgyében szakadatlanul tart a szovjetnyomás és a támadó emberhullámok összeomlása a szövetségesek elhárító tüzében. *A honvédvezérkar főnöke is jelentette, hogy megszálló csapataink egyes elől lévő részei, a német csapatokkal vállvetve, résztvettek a szovjettámadások elhárításában és súlyos veszteséget okoztak az ellenségnek. Az olasz légierő rajtaütött egy szovjet repülőtéren*

NÉMET GÉPPUSKÁS, — ACÉLIZMOKKAL UGRIK ELŐRE EGY TÁMADÁSNÁL

ÉJJELI DZSUNGELJELENET A BURMAI HARCTÉREN

A japánok elefántokon törik át az őserdőt, hogy az ellenség hátába kerülhessenek. *(Japán rádiókép)*

JAPÁN CSAPATOK TŰZHARCA EGY VASÚTI VONALÉRT

GÖRING GRATULÁL az újonnan kinevezett Speer birodalmi miniszternek, Todt utódjának

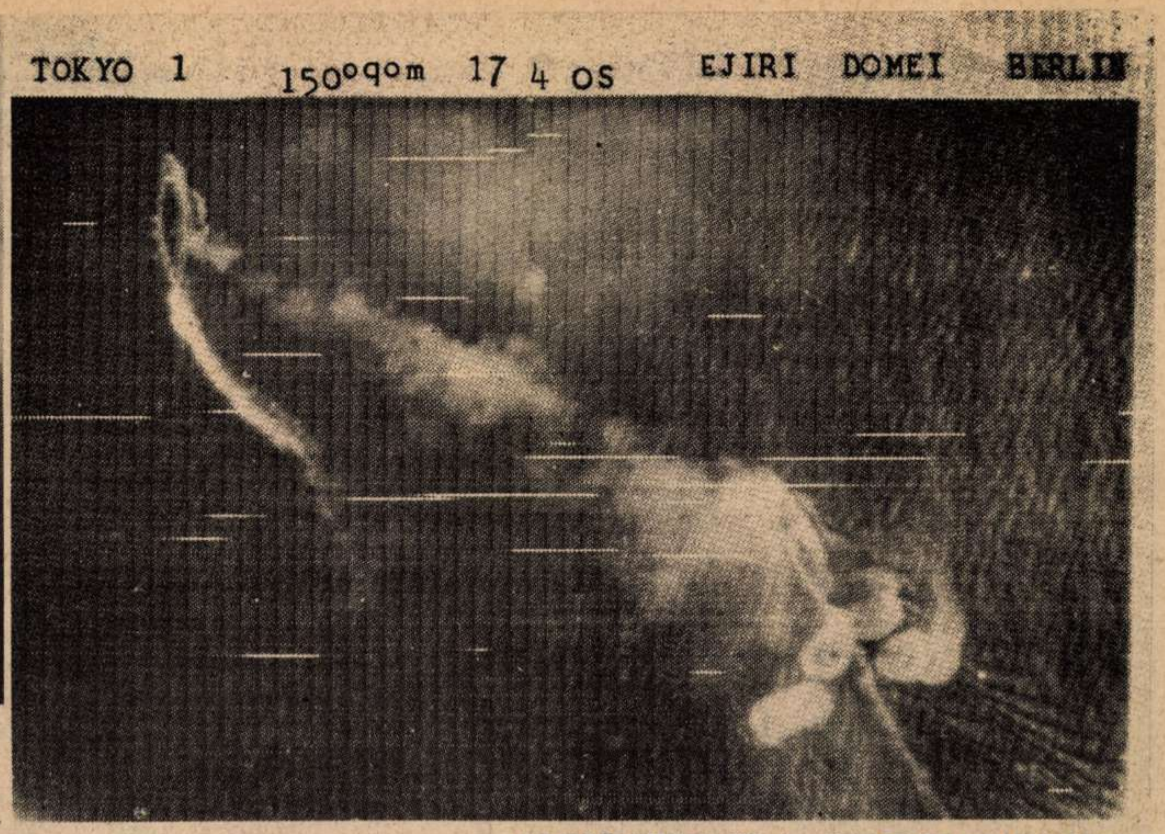

AZ ELSŐ HITELES KÉP A „PRINCE OF WALES" ÉS A „REPULSE" ELPUSZTÍTÁSÁRÓL.

Fennt a Prince of Wales két helyen is kigyulladt már a japán légibombák tüzétől, lennt a Repulse lángban áll s olajfoltok is égnek a tengeren. 3000 angol tengerész és katona halálküzdelmét rejtik a füstfelhők...

(Japán rádiókép)

ÉS UJ FORDULATOK

Irta: Rajniss Ferenc

s veszteség nélkül 20 ellenséges gépet pusztított el. Charkovtól keletre, a vörösök sikertelenül próbálkoznak az előnyomulással.

A középső szakaszon az előrelendült német támadásban, a szovjet kiserődök hosszú láncolatát foglalták el s a légierő szétbomlasztotta a harcbavetett szovjettartalékokat. A halottak ezrei borítják a főútközet csataterét. *Oreltől* keletre és az *Ilmen-tótól* északkeleti és délkeleti irányban dühöngenek a legsúlyosabb ütközetek, anélkül, hogy az arcvonal eltolódna. A vörösök veszekedetten kísérleteznek *Leningrád* ostromövezetének átszakításával is. Egyetlen német hadosztály körzetében, az utolsó hónapban *11 lövészhadosztályt és 5 dandárt vetettek harcba, 98 támadásban!* A németek 22 ellentámadást indítottak a makacs ellenség ellen s állásaik előtt 6000 vörös katona holttestét számolták meg. Ezeknek a józan ésszel már megmagyarázhatatlan áldozatoknak csak úgy volna értelme, ha legalább valahol, széles arcvonalon sikerülne a szovjetáttörés, de semmi jele és lehetősége nincs a vörösök sikerének. Ahogy a lámpa fényköre magához vonzza az éjjeli pillék, molyok ezreit, úgy ömlik sűrű rajokban a szovjet haderő is a német állásokra s emberi viszonylatban, — az eredmény is hasonlatos...

A tengeri csaták

változatlanul hajtják az angolszászokat az elkerülhetetlen romlás felé. Az eseményekben nem az egyes hetek eredménye a fontos, hanem a *vasköveteztetesség* amely a tengelyhatalmak szívós harcát jellemzi. *A német tengeralattjárók a háború kezdete óta 16 millió tonna ellenséges hajóteret sülyesztettek már el, — a megrombolt és súlyosan sérült hajók beszámítása nélkül; — a támadások ereje pedig nem csökken, hanem emelkedik s nem nehéz következtetni a végső katasztrófára, előre megjósolható időben... Itt látszódik meg egyébként Japán beavatkozásának döntő súlya, a hajókaravánokat biztosító hadihajók lekötésében és pusztításában.*

A *hét legszebb győzelme* két fiatal olasz tiszté, akik először szállottak harcba s a Földközi tengeren, Szollum magasságában *úgy torpedóztak meg egy angol hadihajót, hogy kettévált és két darabban sülyedt el.*

Egy német búvárnaszád Tobruk közelében 8000 tonnás kőolajszállító hajót küldött a tenger fenekére.

„Malta bombázása a déli angol vizeken az őrnaszádok küzdelme s a tenger fölötti légi harc, eredményesen tovább folyik.

Az amerikai partok közelében a német tengeralattjárók 5 ellenséges hajót, 41,000 tonnát semmisítettek meg s a hét végén az amerikai és a nyugatafrikai partokon újabb 6 hajót, 35,000 tonnát sülyesztettek el.

A japán hadiflotta felvonulására a Csendes Oceánon, egyelőre mélységes titok borul s a szótlanság idegesíti legjobban az angolszász sajtót. A vad találgatások sokaságát nyeli a közvélemény s a katonai íróknak az a szórakozásuk, hogy melyik esehetőséget rajzolják meg — veszedelmesebbnek... *Ausztrália* körül már 1000 hadihajót láttak a hírlaptudósítók ide-oda keringeni, ha egybefoglaljuk a heti rémüldözéseket, de nem kisebb a szám a *Salamonszigetek táján* és az *Indiai-óceánon* sem... Jellemző, hogy az angolszász sajtó a szenzáció kedvéért buzgón közli az összes ellenőrizhetetlen rémhireket, pedig a *valóság* is éppen elegendő volna a nagyközönség fogvacogtatására...

A megbízható híradás annyi, hogy a japán tengeralattjárók az *indiai és a burmai partokon* súlyos csapásokat mértek az ellenséges hajózásra s el-

JAPÁN MOZSÁRÁGYÚ LŐVI AZ ANGOL ÁLLÁSOKAT

RANGOON KÁPRÁZATOS KELETI MŰVÉSZETTEL CSIPKÉZETT PAGODÁI KÖZÖTT már helyreállott a nyugalom s a burmai harc már csak a fontos útvonalak mentén folyik

MANDALAY HÍRES CSÁSZÁRI PALOTÁJA, A BURMAI NÉP FÜGGETLENSÉGÉNEK RÉGI EMLÉKE...

Uj GUINEA PARTJAIN erős Japán hadsereg nyomul az óriás sziget belsejébe, megszállni az utolsó támaszpontot — Ausztrália előtt

KOLOMBO, Ceylon fővárosa, amelynek kikötőjében a japán tengeralattjárók sok nagy hajót elsülyesztettek. Ceylon az ugródeszka India partvidékéhez ...

A visszafoglalt szovjetfaluban. Megereszkedett már az eresz jégcsapsora az első tavaszi napfényben. A közelben még zajlik a harc s minden pillanatban az életet kell védeni fegyveresen ...

UTCAI HARC A KRIM EGYIK VÁROSÁBAN

NÉMET GYORSNASZÁDOK HARCRA FEJLŐDNEK A LAMANCHE CSATORNÁBAN

sülyesztettek 81,000 tonnát. *Ceylon* vizein 11 angolszász hajó pusztult el s *Rangoon* elé japán hajóhad érkezett. Bizonyos, hogy a japán hadiflotta elzárni igyekszik Ausztráliát a külvilágtól, de a jóslások a hadműveleti tervekről rendkívül koraiak úgy Londonban, mint egyéb izraelita kávéházakban szerte a világon. A legokosabb nyugodtan megvárni a japán csatahajók felbukkanását a kijelölt helyen ...

Keletázsiában

egyenletes ütemben folyik a japán berendezkedés és előnyomulás. *Burmában* már a gazdag olajmezőket fenyegetik a Tenno csapatai, az *Irravadi* és a *Szittang* folyó partvidékén észak felé 300 kilométerre törtek fel a japánok s *Mandalay* eleste várható. Az angol ellenállásról költött hírek túlzottak. Nagyobb feladat a távolságok, a hegyek és a mocsarak leküzdése, mint a szétszórt és megriadt angol katonáké, akiknek egyetlen vágyuk elvergődni valahogyan Indiába, — mert nem tudják, hogy ott is forrósodik a talaj ... *Új Guineában, Port Moresby* előtt gyülekeznek a japán egységek s az ausztráliai szigetvilágban ezer kilométeres körzetben csap le mindenfelé a japán légierő. Szumatra megszállása befejeződött.

„Függetlenség, vagy pusztulás!" — ez a japán üzenet Ausztráliába. A japán kormány még mindig hajlandó az ötödik földrészt szabad és egyenrangú társnak elismerni az új ázsiai rend életterében, ha kimondja szigorú semlegességét, de a megegyezésre már nincs remény, mert a Fülöp-szigetekről elmenekült *Mac Arthur tábornok, Anglia elképesztő megszégyenítésével, átvette a legfőbb parancsnokságot a szárazföld és a környező tengerek fölött.* Ausztrália újjong s Amerika óriás zsákmányt lát a fejleményekben. Már Burmában is amerikai tábornok a fővezér s Csangkaisek seregét szilárdan tartja kezében az amerikai katonai bizottság. *Angliát udvariasan kitessékeli a szövetségese, csendesóceáni birodalmából.* Erősebb a szerzési ösztön, mint a halálos elszántság a győzelem kivívására. Diplomáciai cselszövések, személyi intrikák, hadfelszerelési hasznok gyöngítik a demokráciákat, amelyeknek élén most *Roosevelt* hirdeti hangosan, hogy *„megnyerjük ezt a háborút, ahogy még minden háborút megnyertünk ..."* Melyiket? Hol? Mikor ...? Az Egyesült Államok népének fogalma sincs az európai nemzetek mérhetetlen véráldozatairól és szenvedéseiről a valóságos háborúk tüzében. Európa népei *hazát foglaltak* vérrel és vassal, Amerikát azonban, — *csak felfedezték* ... Európa a bolsevizmus ellen küzd, Moszkva vörös hordái, Roosevelt és Churchill szövetségesei ellen s figyeli a rontó versenyt, ahogy az ünnepélyes igéretek megcsúfolásaival, *a szovjet Iránt is elfoglalja és kilökdösi onnan a szövetséges Angliát. Disful, Iszfahan, Jesd és Shar il Bal vonalára tör a szovjet, a Perzsa-öblöt akarja megkaparintani, Bagdadot közeliti meg és Törökország létét veszélyezteti. Mit várhat Európa az olyan szövetségesek békéjétől, akik harc közben, egymás területét lopkodják el s a döntő küzdelem helyett, szerencsétlenül járt volt szövetségeseik gyarmataira iparkodnak besomfordálni? Ez a demokratikus — bolsevista sakálszellem, a tengelyhatalmak győzelmének biztositéka!*

SZOVJETCÉLOK IRÁNBAN

Málta: a 2000 légiriadó szigete

LA VALETTA KIKÖTŐJÉNEK BOMBÁZÁSA

A kép baloldalán egy hatalmas olajtartály és az angol tengeralattjárók javítóműhelye ég. Az öböl vizén sok angol tengeralattjáró és egyéb hajóegység látható. A fehér foltok az angol légelhárító ütegek lövedékeinek robbanásai.

Csak az utolsó hetekben ötszázszor verte fel a légitámadást hirdető szirénák éles vijjogása Malta szigetét! Az angolok legerősebb támaszpontjára a Földközi tengeren, éjjel-nappal hull az olasz és a német repülők bombazápora s a katonai célpontok, a kikötők, repülőterek, földfeletti hangárok, raktárak és javítóműhelyek romjai fölött állandóan vastag füstfelhő gomolyog. A sziget lakosságának legnagyobb része elmenekült a hegyek közé s berendezkedett a sok természetes barlangban, ahol védelmet lel a sziget sorsának eldőléséig. A tengelyhatalmak példátlan erejű és még mindig fokozódó támadásainak céljáról, hónapok óta köteteket írt össze a nemzetközi sajtó s minden jóslást learatott a valószínűségek mezejéről. Sok ellenséges katonai szakértő azt állítja, hogy a németek és az olaszok Malta megrohanására készülnek, mások pedig azt a véleményt erősítgetik, hogy a nagy szövetségesek csak a sziget védelmi berendezéseit próbálják tönkretenni. Bármi legyen a cél, egyelőre az a fontos eredménye a légirohamoknak, hogy Malta a jelenlegi körülmények között, katonai feladatát betölteni képtelen: az angol repülőterekről nehéz a felszállás, a javítóműhelyek nem tudnak dolgozni, a hajók az üzemanyag felvétele után kénytelenek gyorsan kifutni a nyilt tengerre s a sziget ellenállóképessége napról-napra gyöngül. Maltával áll és bukik Anglia hatalma a Földközi-tengeren!...

LEHULL A NÉMET STUKA BOMBÁJA MÁLTA SZIGETÉRE

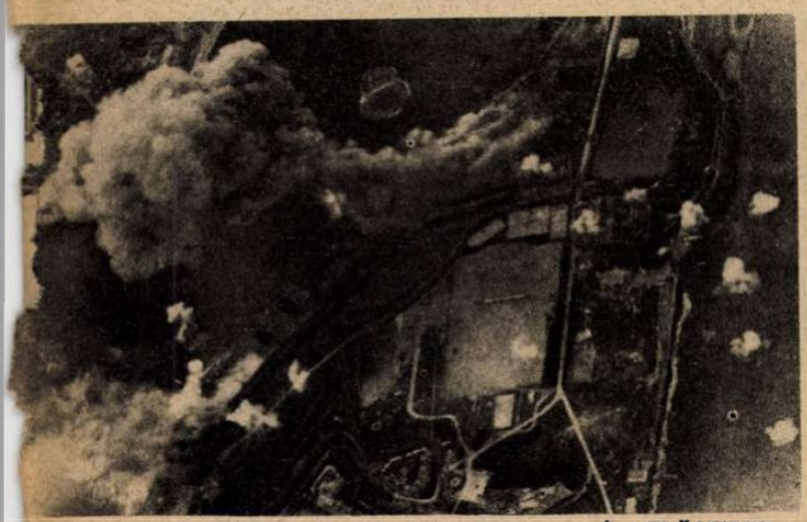

↑ ERŐSÖDIK A TÁMADÁS ÉS A VÉDELEM!

Lángok csapnak fel a kikötő balpartjának raktáraiból és a német repülőgépek körül is sűrűsödik a sok fehér pamacs, a gránátok tüze...

(Markwardt életveszélyes légi felvételei)

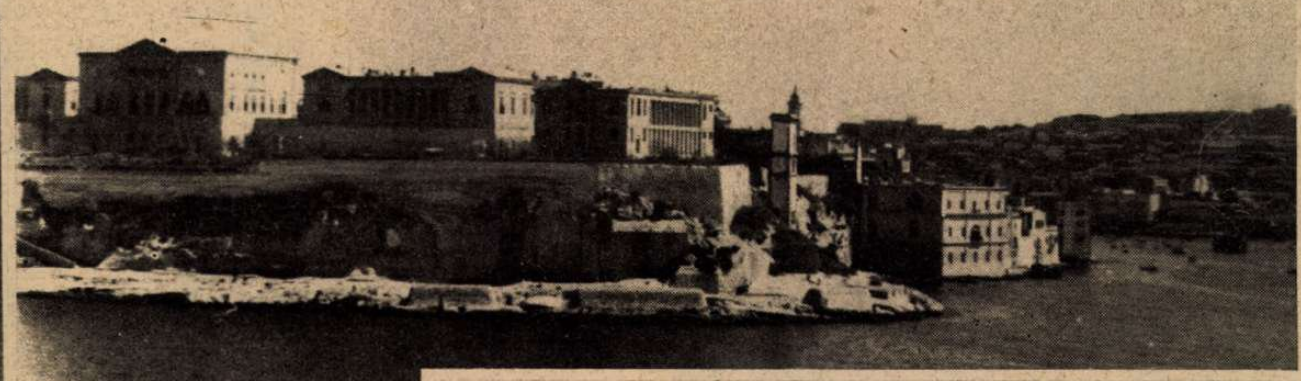

↑ A PARANCSNOKSÁGI ÉPÜLET az angol kaszárnyák Malta szigetén, az olasz kultúra ősi földjén

LA VALETTAI VÁROSRÉSZLET. →

Lakói a hegyi barlangokba húzódtak. Üres, néma most a régi város...

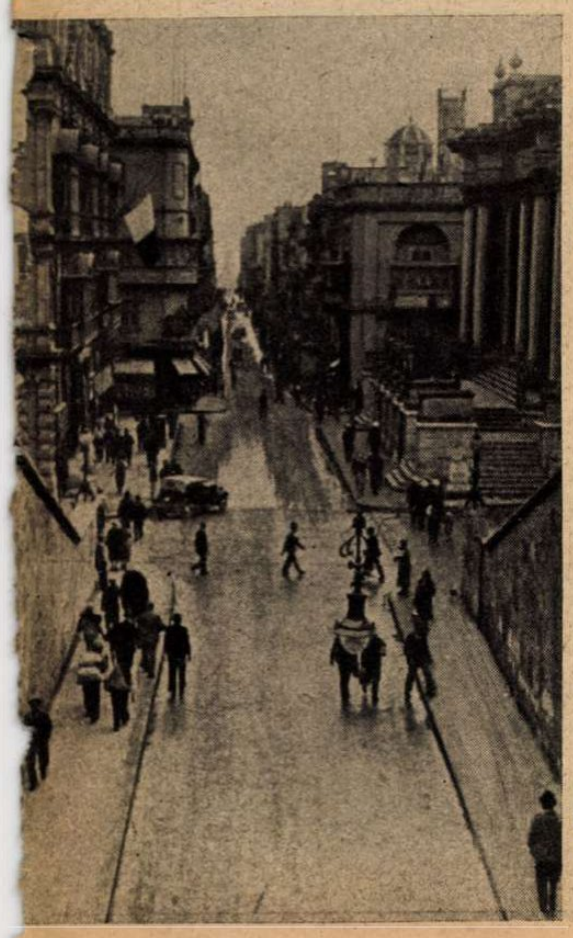

← LA VALETTA FŐUTCÁJA

HAZAFELÉ, → MALTA BOMBÁZÁSA UTÁN.

A tenger kibontja békés alkonyati szépségeit...

Páncélosok

Mindennap új csaták, rohamok, kitörési kísérletek és ellentámadások mennydörgő hangja veri fel a szovjetoroszországi hadszintereket s az emberiség bámulva tekint Európa hősei felé, akik immár háromhónapos szakadatlan küzdelemben verik vissza és semmisítik meg a vörös hadsereg küzdelembe hajszolt emberhullámait...

A szövetséges seregek élén az ellentámadásokban a páncélos egységek törik le a vad ellenállást s a földi harcokba beavatkozó légi erővel együtt meghiúsítják Moszkva véres áldozatokkal táplált győzelmi reményeit. A világtörténelemben példátlan támadási kísérlet — az Északi Jeges-tengertől az Azovi-tengerig — már lényegében összeomlott, mert céljait megvalósítani nem tudta. A mozgó páncélvárak legyőzték az orosz telet, s feltartóztatták Sztalin hadseregét. Európa védelmében a páncélosok dicsősége hervadhatatlan!...

SZÁLFÁKAT DÖNT KI A HARCKOCSI, ahogy erdei rejtekhelyéről előrenyomul a szovjetállásra

AZ ERDŐSZÉLEN MÉG TARTALÉKLŐSZERT VESZNEK FEL A PÁNCÉLTORONY ÁGYÚJÁHOZ

A HATALMAS SZOVJETPÁNCÉLOS ELLENTÁMADÁSA AZ ERDŐSZÉLEN HALÁLOS KUDARCCAL VÉGZŐDÖTT

TÜZ A SZOVJETVONALRA!
A páncélos mögé már felsorakozik a gyalogság elfoglalni a vörös hadállásokat.

A HARCKOCSI MÁR TÚLSZALADT AZ ELSŐ SZOVJETVONALON S LÖVI A MÉLYEN TAGOLT HÁTSÓ FEDEZÉKSORT

a szovjetfronton

A GYALOGSÁG HARCA
a vörös állások között.

AZ ELCSENDESEDETT HARCTÉREN AZ ELLENSÉG
ÚJ MOZDULATAIT FIGYELI AZ ŐR

A SZOVJETHALOTTAK SZÁZAI feküsznek az erdőben, amerre a páncélos támadás elhaladt

A GÉPPUSKÁK KÉSZEN VÁRJÁK AZ ESETLEGES
ÚJ TÁMADÁST

A GÉPPUSKÁK TÜZÉBE HAJTOTT VÖRÖS KATONÁK HOLTAN ÉS HALOMBAN BORÍTJÁK A BOZÓTOS CSATATERET

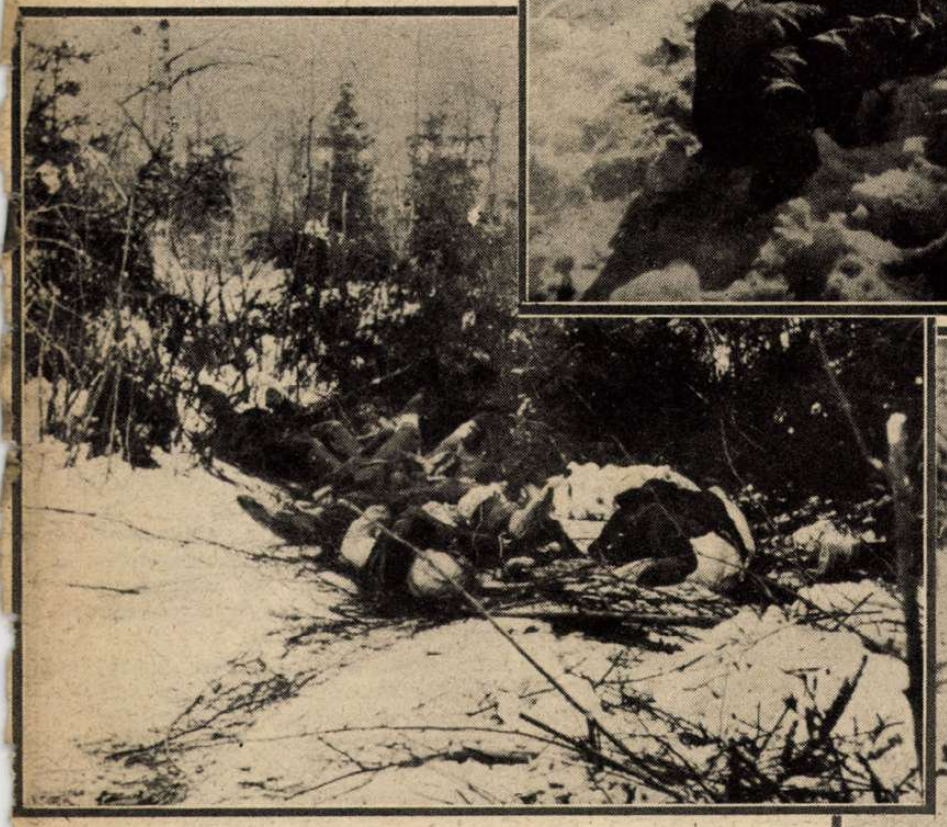

AZ ERDŐT GONDOSAN ÁTKUTATJÁK A JÁRŐROK. Messze járnak már a páncélosok s új harcokban küzdenek. A néma, téli erdő a halottaké...

RÉGI MAGYAR VILÁG

A zsidók egyenjogúsítása felé megtett végzetes lépés, a száz év előtti, 1843 őszén hozott törvény, melyet a pozsonyi országgyűlés hét szótöbbséggel elfogadott, nemhogy nyugvópontot jelentett volna ebben a kérdésben, hanem ellenkezőleg, a közvéleményt mégjobban felizgatta. Még csak most kezdődött az igazi elkeseredett vita s ennek a vitának egy jellemző iratát közöljük most.

A cikk érdekessége, hogy a *Pesti Hirlapban jelent meg*, szóval a szerkesztő *Kossuth Lajos* nemcsak olvasta és elfogadta, hanem a cikk végén a maga álláspontját is pótolta az elmondottakhoz. Tudvalevő, hogy Kossuth, mint a reformnemzedék nagy ígérete, az egyenjogúság kiterjesztése mellett tört lándzsát, azonban, hogy *nem volt olyan zsidóbarát, mint amilyennek ma szeretnék feltüntetni*, az éppen az e cikk végén következő hozzászólásából derül ki.

A cikket *Fábián Gábor* aradi tollforgató küldte a lapnak, egyike az elfelejtett száz év előtti magyar gondolkodóknak:

«...Két egymással ellenkező s úgyszólván ellenséges vélemény uralkodik közöttünk, egyik, melynek képviselője az országgyűlési követek többsége, a zsidó egyenjogúsításból csak üdvöt, — *a másik, melyet a nemzetnek törvényhozásba be nem folyó nagyobb része vall magáénak, csak vészt jósol a hazára és e nagy részhez tartoznak a királyi városok is.* Ha immár ez utóbbi vélemény pártolóihoz, az alsó és felső ház velük egyetértő töredékeit odaszámítjuk, *akkor a zsidó ügy mellett nyilatkozott megyei képviselők többségével roppant ellenzék, mondhatnám egy egész nép áll szemközt...»*

«A nép érzelmeit, gondolkodását törvényhozónak figyelemmel mellőzni nem szabad, mert oly törvényekben, melyek amazokba ütköznek, köszönet lenni nem szokott s olyanokat hozni; víz ellenében úszás, hálátlan sizifuszi fáradozás. Ha tehát az egyenjogúsítással célt érni akarunk, nem elég annak az országgyűlésen többséget vívni ki, hanem *szükség az eszmét megbarátkoztatni a néppel is* s oly köntösben mutatni fel előtte, hogy benne többet ijedelmes rémalakokat látni oka ne lehessen.»

«A polgárosított zsidó képe, úgy, mint azt most az egyenjogúsítás barátai elénkbe állítják, *megmosdatva, tisztítva s ajánló oklevelekkel ellátva* első tekintetre tetszőnek s kecsegtetőnek látszik ugyan, de bővebb vizsgálat után észrevehető, hogy *rajta a régi foltokból maradt elég,* melyet újra öltöztetői róla levenni vagy elfeledkeztek, vagy nem akartak...»

«A zsidónak polgári jogokból történt általános kiszorítttatása, s ezzel együttjáró megvettetése a *keresztények* vallásbeli türelmetlenségéből veszi első eredetét. *E türelmetlenség igen is gazdag táplálékot talát magának az ótestamentomnak szent könyveiben,* hol a zsidóság annyi testi-lelki mocsokkal rajzoltatik, hogy egy ily nép iránt csak némi rokonszenvet is érezhetni valóban *bűnnek számított volna. Az említett könyvek a zsidó népet tisztátalan, magába zárkózott, minden más nemzetet gyűlölő, önző, makacs és hálátlan, s ugyanakkor Istentől számtalanszor elhagyatott, elátkozott népnek festik.* Természetes, hogy ily népfajnak világszerte elszórt töredékeitől, kikben csak a szent könyvek isteni átkainak megtestesült példányai tűntek fel, vallásos borzalommal fordult el minden keresztény nemzet. *Kivált midőn ezek igazolását az újtestamentomi szent könyvekben is megtalálta.* Pál apostol (L.: Thess. 2:15.) mint maga is eredetére zsidó s egyébiránt a zsidóknak nem éppen ellensége, róluk ily szenvedélyes hangon nyilatkozott: «Kik az úr Jézust is megölték és az ő saját prófétáikat és minket is kergettek, se Istennek nem kellenek és minden embereknek ellenségeik...»

«Később, midőn az ébredő tudományos műveltség világánál a vallási és polgári fogalmak tisztulni kezdtek, az államok e népnek tettleges üldözésével felhagytak, de a régi megvetés fennmaradt, mert cégéres erkölcsi tulajdonuk, melyekkel az írás e népet jellemzi, jelenleg is feltalálható bennük. *A zsidóság ma is minden államban egy, a nép többi részétől elszigetelt testületet képez, érzésre, gondolkodásra, életmódra nézve amazzal egészen ellenkező ösvényt követ, közérdeket nem, csak magánhasznot ismer, a fennálló nemzetiséggel sehol össze nem olvad s így az államok fenntartásának főelvével, az érdekegységgel merő ellentétes helyzetben áll...»*

«Ezt a tényt az egyenjogúsítás barátai is készek nagy részben elismerni, s így, — halljuk, *mit felelnek?*

A vádak, miket ti a zsidók ellen felhoztok, fájdalom, nagy részben igazak; a zsidók, kevés egyes kivételével, erkölcstelen népfaj, melytől a haza felvirágzására jelen helyzetben semmit nem várhatni. De mi ennek valódi oka? Elnyomatásuk, mely alatt századok óta sínylenek, a polgári jólét hiányát a magánjólét bármi alacsony útakoni megszerzése által kénytelenek pótolni s így maguknak elnyomóikon legalább némi elégtételt venni, ez tartja bennük elfojtva a rokonérzést a keresztény, és közérzést a hon

iránt. Hanem segítsétek csak ki e népet a gyalázat mélységéből, emeljétek fel magatokhoz, s lerontván az elkülönző korlátokat, állítsátok csak őt az állam körén belül veletek egy sorba, és meglátandjátok, hogy mindezek másként lesznek. A felszabadított zsidóság hazának, alkotmánynak, nemzetiségnek nevezetes nyereségét fogja hozni magával...»

«A zsidóügyben a két véleménypárt abban egyetért, hogy *ha a zsidó, egyenjogúsítása után mostani jellemét megtartja, tőlük a nemzet semmi üdvöst nem várhat! Hogy majd megváltozik, ezt az egyik párt hiszi, a másik nem.* Én ez *utóbbit vallom magaménak.»*

«Ha az egyenjogúsítás minden járulék nélkül mondatik ki, vajjon a zsidók jogállapota egyenlő lesz-e a többi népével? Én azt mondom, *nem.*

Midőn a korlátok lerontásáról van szó, nemde a legnagyobbon, legszemetszúróbbon kellene-e kezdeni? *És mégis kinek jutott ez — egyenjogúsítás hőseinek eszébe ekkorig megpendíteni azt, hogy a zsidó-keresztény közti házasságot tilalmazó törvény töröltessék el?*

E törvény ásta meg sírját először a zsidók emberi és polgári méltóságának, ez tette őt csak valódi páriává a népek közt, mert *ezzel az volt kimondva, hogy a zsidó az emberi nemnek épp oly söpredéke, mellyel a többinek összeelegyedni gyalázat, kárhozat, vétek!* Melyik emberosztály van ennél már ma mélyebben leásva? Azon féligvad emberfajokkal, melyeket úgylátszik maga a természet nálunk, európaiaknál egy fokkal alább sorozott, — az amerikai indusokkal, szerecsenyekkel összeházasodnunk szabad, *csak az egy zsidófaj az, melynek fején a keresztény törvények általános anathémája fekszik...»*

«Lehet-e remélni, hogy dacára e törvénynek, — a tervezett egyenjogusítás helyrehozzon mindent, s hogy azon üdvös gyümölcsöket, melyekért érte harcolnak, megteremje a haza számára? Így a zsidó; egyenjogusítása dacára, azon körülszáncolt térre szorulna, hol *százados elnyomás alatt elfajult polgári erkölcsének gazdag burjánja tenyészik,* s honnét fajának emelésére semmi sikeres lépést nem *tehetne.*

A faj nemesítésének embereknél is legbiztosabb módja a különfajok párosítása, *korcs ivadék maga magát soha meg nem nemesíti és ennek kiáltó bizonysága a zsidóság.* Íme, a szerencsétlen emberfaj melynek eredeti vére soha idegen elemmel föleresztve és vegyülve nem volt, arcképének sajátságos típusát minden nemzetnél máig megtartotta, úgyhogy *azzal a zsidóra mindenütt ráismerhetünk.*

A zsidó tehát, ha az említett, házasságot tiltó törvény megmarad, polgárosíttatása után is *eltörölhetetlen bélyegét fogja viselni helyzetének, a maga kirivó arcvonásaiban.* Sorsa az leend, mi az amerikai fölszabadított szerecsenyeké, polgári jogokkal bírand, de a reá ujjal mutató gúny keserűvé teendi azok gyakorlatát. *Hogy ily körülmény mellett a zsidó elem a nemzeti elemmel egybeolvadhasson, az merő lehetetlen, és ha egybe nem olvad, akkor az, a maga megkövesült zsidó valóságával, előbbi ellenséges állásában marad, s neki, a reá ruházott polgári jogokkal, bizonyosan csak fegyvert adtunk kezébe magunk ellen.»*

«Ha ezen korlátot leromboltuk, akkor a zsidónak nyitva lesz az út a nemzet érdekében tökéletes átalakulásra, családi szövetkezések, — a társasélet e legszorosabb kapcsai — fognak keletkezni, *a családi erkölcsök módosulni fognak és módosítani fogják a néperkölcsöt a többség szellemében,* mindaddig, mígnem egyszer a vonzás fizikai törvényénél fogva, a nagy elem végkép elnyeli és felolvasztja magába a kisebbet. Így fog a zsidó a többiekkel egy testté, lélekké olvadni.

A polgári törvényhozásban *Szent László király I. decretuma 10. fejezete* világosan *tiltja a zsidó és keresztény házasságot, de több tilalmazó törvényt nem tudunk felmutatni.* A korát belátásban sokkal haladottabb világos fejű *Kálmán király ellenben, törvénnyel kényszeríté a szintén kereszteletlen izmaelitákat, hogy leányaikat keresztények és ne mazuk nemzetiségéből való férjnek adják feleségül,* s az izmaelitak, keresztényekkeli összeházasodás által népünkkel elvégre úgy összeolvadtak, hogy ma többé fajuk nem létezik, s csak nevükről ismertetnek nálunk. *László királyunk decretumának 10. fejezetét kell eltörölni s akkor, — de csak akkor — a zsidók polgárosítása bizonyosan nem átkot; hanem áldást termend a honnak.»*

Kossuth Lajos hozzászólása:

«A zsidók egyenjogusítása iránti rokonszenv 1840 óta folytonosan fogyatékban van. Ma már az egyenjogusítást ellenzi a megyék igen nevezetes kisebbsége (kevés híján fele) majd mind az ötvenhárom királyi város *s a milliónkint számítandó nemtelenek.* (Nem nemesek.)

Általában minnél többet gondolkodunk e tárgyról, minnél figyelmesebben szemügyre vesszük a zsidók egyenjogusításának kérdése körül a népben gyökeret vert érzelmeket, annál több okot találunk azon hiedelemre, hogy a zsidók egyenjogusítási kérdése úgy politikai, mint szociális tekintetben Európaszerte bevégezve csak akkor lesz, ha a Napoleon által adott útmutatás nyomán a zsidóság egy nagy Synedrium útján az egyenjogusítását előkészíti. E nélkül erőtlen lesz minden töredékes haladás.

Mózes nemcsak vallásalkotó volt, hanem polgári törvényhozó is. Mózes vallása egyszersmind polgári organizmus is. *Mózes vallása államalkotmány, valóságos országlási rendszer, még pedig theokráciai országlási rendszer. Innen van, hogy Mózes sok szabályt, melynek csak polgári tekintetben van értelme, részint dogma, részint vallásos ritus színébe öltöztettetett.* A zsidó nép, hontalanná levén, vallásának ezen szabályai elvesztek politikai érvényüket, de mint dogmák, mint rituálék fennmaradtanak és képezték *a kaszti elzárkózást, mely a szociális egybeolvadást éppen úgy gátolta, mint a külső politikai elnyomások.*

Ha az vettetik ellenük, hogy vallásuk nemcsak vallás, hanem politikai rendszer is, hogy a theokraciának polgári érvényességet adni nem lehet, *hogy ők nemcsak külön vallásfelekezet, hanem külön nép is, mely ezen népiségi különbséget vallássá szentelé, akkor ezen ellenvetés megérdemli, — mert valamivel több, mint balvélemény, — hogy helyes reformokkal elháríttassék.*

Ha minket kérdene valaki, mi által készíthetik elő maguk a zsidók leghatásosabban teljes egyenjogusításukat? *Azt felelnők: «Alkalmas reformokkal.»*

Tartsanak egyetemes Synhedriont, nézzék végig, *mi vallásukban valóságos dogma, mi benne csak szentesített rituálé,* — mi viszont vallásos szabály színébe öltöztetett politikai rendelet, mely Mózestől, mint államférfiútól bölcs rendelet lehetett, de melyhez ragaszkodás, keresztény államokban, csak a polgárok többi osztályával képzelhető egybeforradásuknak állja útját; — *törüljék ki ezeket hitágazataik közül, és ezzel eszközölték, hogy külön vallásfelekezet lesznek, de megszüntek külön nép lenni s letették a szociális egybeforradás szikla sarkkövét.»*

Ezt a tanácsot a zsidóság nem fogadta meg. Megkapták az egyenjogusítás kedvező polgári adományait egymás után, s minden maradt a régiben. *Ugyanazokkal a következményekkel, melyek az évszázados multakban számtalanszor megismétlődtek, bizonyítani, hogy történetírási hazugság az, hogy a zsidóellenesség Magyarországon csak mai, divatos és idegen gondolat...*

MAGYAR FUTÁR. Politikai hetilap. A szerkesztésért felel: Dr. RAJNISS FERENC főszerkesztő. A kiadásért felel.: Grátzer Antal. Szerkesztőség: Budapest, V., Gr. Klebelsberg-utca 29. Telefon: 120-856. — Kiadóhivatal: Budapest, VIII., József-körút 5. II. em. Telefon: 144—400. — Előfizetési ár egy évre 10 P, félévre 5 P, negyedévre 2.50. Egyes szám ára 20 fillér. Kéziratok, képek, rajzok megőrzését vagy visszaküldését a szerkesztőség és a kiadóhivatal nem vállalja. — Nyomatott a Stádium Rt. offset-körforgógépén, Budapest, V., Honvéd-utca 10. Felelős: Győry Aladár igazgató.

VIRRAD AUSZTRÁLIÁBAN.

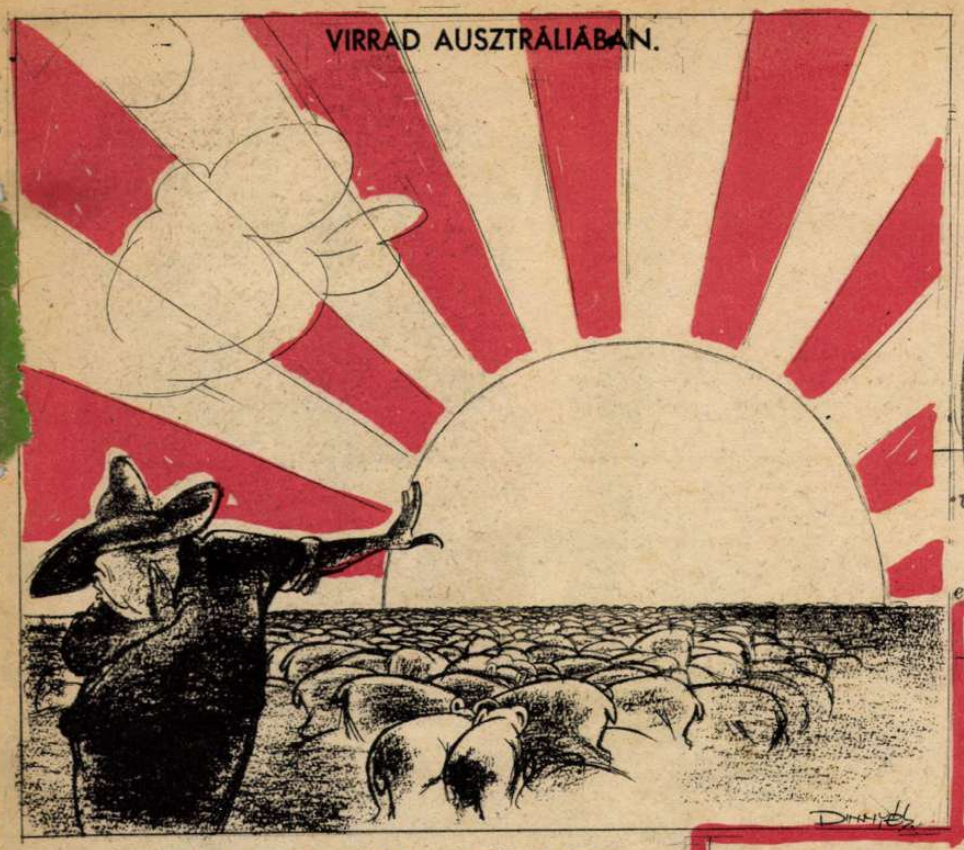

LÁZADÁS.

(„A zsidó hitközség felszólította a zsidókat, hogy legyenek szerények és ne éljenek kihívóan.")

— *Mondja, Tüchtigkrank úr, mi vagyok én, egy ibolya?...*

A VILÁGDEMOKRÁCIA MEGMENTŐI

LITVINOV HARAGSZIK.

— *Új frontokat kérek, Roosevelt úr! Egy vagy több vereség, — mit számít az ilyen gazdag embereknél!...*

A KÉSŐ BÁNAT.

Churchill: *Azt hiszem uraim, időszerű lenne szabaddá tenni Indiát:..*

ALADÁR A TENYÉSZÁLLATVÁSÁRON

Bernát: *Aladárkám, ezek az állatok már észrevették, hogy a zsidóbirtokokon a leltárt is igénybeveszik...*

LONDONBAN HEJI...

— *Hozzá ne nyúlj, te szerencsétlen! A szovjet követség tagja!...*

IGÉRET A SZOCDEMEK MÁRCIUSI ÜNNEPÉN:

«...a szociáldemokraták meg fogják valósítani lángoló eszményüket, a

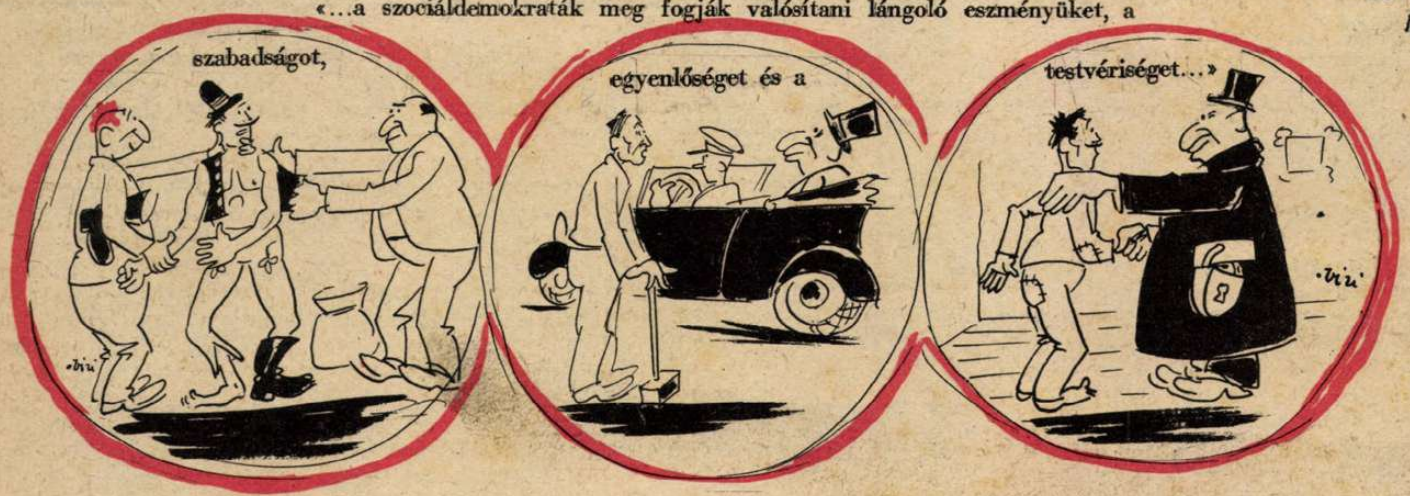

CHURCHILL CSILLAGA

... *és füst és hamu lesz minden...*

HADMŰVELETI MEGBESZÉLÉS BURMÁBAN.

— *Azt már tudjuk, hogy merre nem lehet menekülni, most már csak azt kell kitalálni, hogy merre menekülhetnénk mégis...*

Sztalin: *Bestia! Azt parancsoltam, hogy Berlinbe vigyél!...*

AUSZTRÁLIAI BIZTONSÁG...

SABANG KIKÖTÖJE SZUMÁTRÁN. A japán csapatok a legfontosabb északszumátrai kikötővárost megszállták

JÁVA csendes, békés világa — ahol a demokráciák titokban mérgesgáz-üzemeket építettek. A gyors japán előnyomulás megakadályozta a mustárgáz-készlet elszállítását